

& nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus est prope fin.

ET nomen, inquit, Virginis Maria. Loquamur pauca, & super hoc nomine, quod interpretatum, maris stella dicitur, & Matri Virgini valde cōuenienter aptatur. Ipsa nāque aptissimè fideri cōparatur: quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit radium, sic absque sui lēsione Virgo parturit Filiū. Nec fideri radius suam minuit claritatem, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius vniuersum orbem illuminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & inferos penetrat: terras etiam perlustrans, & calefaciēs magis mentes, quàm corpora, fouet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, inquam, est præclara, & eximia stella super hoc mare magnum, & speciosum necessario subleuata, micans meritis, illustrans exemplis.

R. Clarissimum Mariæ nomen, ipsa stella est præfulgens: * Peccatores illuminat, & dirigit in portum salutis. *Y.* Consolatur tristes, miseros leuat; & jacentes erigit. Peccatores. Benedict. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

Quisquis te intelligis in hujus sæculi profluuio magis inter procellas, & tempestates fluctuare, quàm per terram ambulare, ne auertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant

venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ vndis, si ambitionis, si detractionis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra nauiculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiaē fœditate confusus, iudicij horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abyssu, cogita Mariam.

R. Omnia flumina intrant in mare, & ipsum non redundat: * Omnia gratiarum charismata in Mariam, & ipsa non intumescit.

Y. Dixit illi Angelus: Ave Maria, gratia plena: at ipsa respondit: Ecce ancilla Domini. Omnia. Gloria. Omnia.

Si hoc Festum celebretur in quatuor Temporibus, nona Lectio dicitur de homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit cōmem. ad Laudes tantum.

Lectio ix.

IN periculis, in angustijs, in rebus dubijs Mariam cogita, Mariam inuoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde, & vt impetres ejus orationis suffragium, non deseras cōuersationis exemplum. Ipsam sequēs, non deuias: ipsam rogās, non desperas: ipsam cogitans, nō erras: ipsa tenente, non corruis: ipsa protegente, non metuis: ipsa duce, non fatigaris: ipsa propitia, peruenis: & sic in temet ipso experiris, quā meritò dictum sit: Et nomen Virginis Maria. Te Deum laudamus.

Ad

Ad Laudes, & per Horas. Antiph. Mirabiles elationes maris, sed mirabilior in nomine Marię Dominus. *Pf.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus Domin.* *Antiph.* Laudate in exultatione Marię nomen, quoniam suaue est. *Antiph.* Labia mea laudabunt te, ò Maria, quia dulce est nomen tuum super mel ori meo.

Antiph. Spiritus, & animę justorum benedicant Mariam in nomine sancto ejus. *Antiph.* Beneplacitum est Domino in nomine Marię, in quo exaltauit mansuetos in salutem.

Capitulum. Jud. 13.

Benedicta es tu filia à Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram: quia hodie nomen tuum ita magnificauit, vt non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera:
Qui te creauit, paruulum
Lactante nutris vberē.
Quod Heua tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent vt astra flebiles,
Cæli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,

In sempiterna sæcula. Amen.
v. Lætabor, & exultabo in te, Maria.
r. Psalmum dicam nomini tuo.

Ad Benedictus.

Antiph. Benedictus Deus, qui Marię Virgini lucis nomen donauit, vt illuminaret eos, qui in tenebris sedēt; & vt stella maris errantes dirigeret in portum pacis.

Oratio.

Deus, qui gloriosam matrem tuam nominari Mariam voluisti: concede propitius; vt, qui dulce Marię nomen implorant, perpetuum sentiāt tuę benedictionis effectum. Qui viuīs.

Ad Primam.

Antiph. Mirabiles elationes.
r. br. Christe Fili. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiph. Laudare in exultatione. *Capitulum.* Benedicta es tu filia à Domino: vt supra.

r. br. Magnificate. * Mariam Virginem, mecum. Magnificate.

v. Et extollamus nomen ejus in æternum. Mariam Virginem mecum, Gloria Patri. Magnificate.

v. Repleatur os meum laude Marię.
r. Vt cantē gloriam nomini sancto ejus.

Ad Sextam.

Antiph. Labia mea.

Capitulum. Jud. 13.

Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernaculo Jacob, quoniam in omni gente, quę audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

r. br.

℞. br. Repleatur os meum. * Laude Mariæ. *℞.* Repleatur os meum laude Mariæ. *ψ.* Vt cantem gloriam nomini sancto ejus. *℞.* Laude Mariæ. *ψ.* Gloria Patri.

℞. Repleatur. *ψ.* Aue Maria : Gratia plena. *℞.* Dominus tecum.

Ad Nonam.

Antiph. Beneplacitum est Domino.
Capitulum. Ezech. 13.

Egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam, quia perfecta es in decore meo, quem posui super te : dicit Dominus Deus. *℞. br.* Aue Maria gratia plena. *ψ.* Dominus tecum. Gratia. Gloria Patri. Aue Maria, gratia plena. *ψ.* Lætabor, & exultabo in te Maria. *℞.* Psalmum dicam nomini tuo.

In secundis Vesperis.

Antiph. Missus est, cum reliquis, ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. Maria Virgo omnium oculis gratiosa : nominatum est nomen gloriæ ejus usque in extremum terræ.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ de Villanoua Episcopi & Confessoris, ut infra.

Missa habetur propria.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Thomæ de Villanoua Episcopi, & Confessoris Semiduplex ad libitum.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis, præter Antiphonas ad Magnificat, & ad Benedictus, Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymno. Iste Confessor. Tertius versus dicendus. Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis.

Antiph. Disperlit, dedit pauperibus : iustitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Deus, qui Beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiæ virtute decorasti : quesumus, ut ejus intercessione in omnes, qui te deprecantur, diuitias misericordiæ tuæ benignus effundas. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si venerit in Quatuor Temporibus, in primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad Timotheum, Fidelis sermo, de Comuni Confessoris Pontificis, & nona Lectio de Homilia Feriæ occurrētis cum cōmem. ad Laudes tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Thomas in oppido Fontisplani Toletanæ dioceseos in Hispania natus anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo octauo, ab optimis parentibus ineunte vita pietatem, & singularem in pauperes misericordiam accepit; cuius adhuc puer complura dedit exēpla, sed illud in primis nobile, quod, ut nudos operiret, proprijs vestibus non semel se ipsum exiit. Exacta pueritia, Compluto, quo missus fuerat, ut litteris operam daret, patris obitu reuocatus, vniuersam hæreditatem egenis virginibus alendis dicauit : eodemque statim profectus est, ut curriculum Sacre Theologiæ conficeret : interim assiduis precibus scientiam Sanctorum, & rectam

vitæ, morumque normam à Domino vehementissimè postulans. Quare diuino instinctu Eremitarū Sancti Augustini amplexus est institutū.
R. Inueni David. 11.

Lectio v.

Religionem professus, omnibus religiosi hominis virtutibus, & ornamenti excelluit, humilitate, patientia, continentia, sed ardentissima charitate summè conspicuus inter varios, & assiduos labores, orationi, rerumque diuinarum meditationi inuictō spiritu semper intentus. Prædicandi onus, ut potè sanctimonia, & doctrina præstans, subire iussus, cælesti aspirante gratia, innumerabiles è vitiorum cœno in viam salutis eduxit. Regendis deinde fratribus admotus, prudentiam, æquitatem, & mansuetudinem pari sedulitate, ac seueritate conjunxit; ad eò ut priscam sui Ordinis disciplinam multis in locis vel firmauerit, vel restituerit.

R. Posui adiutorium. 12.

Lectio vj.

Granatensis Archiepiscopus designatus, mira humilitate, & constantia insigne munus rejecit. Verum non multò post Valentinam Ecclesiam, Superiorum auctoritate coactus, gubernandam suscepit: quā annis fermè vndecim ita rexit, ut sanctissimi, & vigilantissimi Pastoris partes expleuerit. Ceterum consueta viuendi ratione nihil admodū immutatus, inexplebili charitati multò magis indulgit; cum amplos Ecclesiæ redditus in egenos disper-

fit, ne lectulo quidem sibi relicto; nam eum, in quo decumbebat, cum in cælum euocaretur, ab eodem commodatum habuit, cui paulò ante elemosynę loco donauerat. Obdormiuit in Domino sexto Idus Septembris, annos natus octo, & sexaginta. Serui sui sanctitatem adhuc viuētis, & exinde post mortem, miraculis Deus testatam voluit: presertim, cum horreum, frumento pauperibus distributo, penitus vacuum, repente plenum inuentum est: & cum ad ejus sepulchrum puer mortuus reuixit. Quibus, alijsque nō paucis fulgentem signis Alexander Septimus Pontifex Maximus Sanctorum numero adscripsit, atque ejus memoriam quarto decimo Kalendas Octobris celebrari mandauit.

R. Ilte est, qui ante Deum. 12.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Euāgelium. Homo peregrè proficiscens. Ut in Communi Confessoris Pontificis.

Ad Benedictus, Antiph.

Elemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

Missæ de Communi Confess. Pontif. Statuit ei Dominus, Cum Oratione propria.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Wenceslai Martyr. Ducis Bohemiæ. Semid. ad libit.

Omnia de Comm. unius Martyris, præter Orationem, & Lectiones secundæ Nocturni.

Ora-

Oratio.

DEus, qui Beatum Wenceslaum per martyrij palmam à terreno Principatu ad caelesté gloriam transtulisti: ejus precibus nos ab omni aduersitate custodi, & ejusdem tribue gaudere còsortio. Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Venceslaus Bohemiae Dux, Wratislao patre Christiano, Drahomira matre gentili natus, ab auia Ludmilla, fæmina sanctissima, piè educatus, omni virtutum genere insignis, summo studio virginitatem per omnem vitam seruauit illibatam. Mater per necessariam Ludmillæ necem Regni administrationē affecuta, impiè cum juniore filio Poleslao viuens, còcitauit in se Procerum indignationem: quare tyrannici, & impij regiminis pertæsi, vtriusque excusso jugo, Wenceslaum in Vrbe Pragenfi Regem salutarunt. *℞. Honestum fecit illum. 13.*

Lectio v.

Ille Regnū pietate magis, quàm Imperio regens, orphanis, viduis, egenis, tanta charitate subuenit, vt proprijs humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportarit, pauperibus humandis frequenter adfuerit, captiuos liberarit, carceribus detentos nocte intempesta visitarit, pecunijs, & consilio sæpissimè consolatus. Miti animo Princeps vehementer dolebat, quempiam, & si

reum, morti adjudicari. Summa religione Sacerdotes veneratus, suis manibus triticum serebat, & vinum exprimebat, quibus in Missæ sacrificio vterentur. Nocte nudis pedibus super niuem, & glaciem circuibat Ecclesias, sanguinea, & terram calefacientia, post se relinquens vestigia. *℞. Desiderium animæ. 9.*

Lectio vi.

Angelos habuit sui corporis custodes: cum enim ad singulare certamen aduersus Radislaum Ducem Curimensem, eo fine accederet, vt suorum saluti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse, & dixisse aduersario: Ne ferias: perterritus hostis venerabundus procidēs, veniam exorauit. Cum in Germaniā protectus esset, Imperator, confectis duobus Angelis, aurea Cruce ad se accedentem ornantibus, e folio profiliens brachijs exceptit, regijs insignibus decorauit, eique Sancti Viti brachium donauit: Nihilominus impius frater, matre hortante, conuiuio exceptum, & postea in Ecclesia orantem, paratè sibi mortis præsciū, adhibitis sceleris comitibus, interfecit. Sanguis, per parietes aspersus, adhuc conspicitur: & Deo vindice, matrem inhumanam terra absorbuit: interfectores varijs modis miserè perierunt.

℞. Stola iucunditatis. 10.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Euangel. Siquis vult post me venire, vt in Cõmuni vnus Martyris,

Missæ, In virtute tua Domine, ex eodē Commun. K ij Ora-

Oratio ut supra: Euangelium. Si quis vult post me venire, de Comuni Martyr. Pontif.

Vesp. de S. Michaeli Archangelo, sine comm. S. Wenceslai.

DIE I. OCTOBRIS.

In festo Sancti Remigij Episcopi, & Confessoris: Semiduplex ad libitum.

Omnia de Comuni Confes. Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DA quæsumus omnipotēs Deus: ut Beati Remigij Confessoris tui, atque Pontificis veneranda solennitas & deuotionem nobis auget, & salutem. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

In Hymno ad Matutinum dicatur. Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

In primo Nocturno, Læctiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Læctio iij.

Remigius, Episcopus Rhemensis, floruit Clodoueo Rege Fræcorū, quæ etiā baptizauit, & primus omnium doctrina, & miraculis Fræcos ad Christi Domini fidem perduxit. Ejus oratione mortua puella reuixit. Multos interpretatus est diuinæ Scripturæ libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem Ecclesiam administrauit. Cujus vitæ, & mortis sanctitatē multa, quæ consecuta sunt, miracula comprobarunt.

Æ. Inueni David. II.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

Homilia 59. quæ est 2. de S. Euseb.

Vercellensi.

Læctio v.

AD Sancti Beatissimi Patris nostri Remigij, cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid decerpisse est: siquidē virtutū ejus gratia non sermonibus exponēda est, sed operibus comprobanda. Cū enim dicat Scriptura: Gloria Patris est filius sapiens: quantæ hujus sunt gloriæ, qui tantorū filiorum sapientia, & deuotione lætatur? In Christo enim Jesu per Euangelium ipse nos genuit.

Æ. Posui adiutorium. 12.

Læctio vj.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis, & gratiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo omnium riuulorū puritas emanauit. Et enim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiæ gloriabatur angustijs, quia blandimentis erat præditus lenitatis, omnium riuuium in Deum prouocauit affectum: quia Pontificis administratione fulgebat, plures è discipulis reliquit sui sacerdotij successores.

Æ. Ilte est. 12.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Euang. Homo peregrè, ut in Comuni Confess. Pontific.

Missæ. Ut in Missali Romano.

IN FESTO SANTISSIMI

Rosarij Beatæ Mariæ Virginis:

Duplex maius.

In

*In omnibus Regnis Hispaniarum
ex concessione SS. D. N. Clemen-
tis Decimi. Dominica prima infra Ka-
lendas mensis Octobris.*

AD VESPERAS.

*Antiph. Dum esset Rex, cum reliquis
Antiph. & Psalmi, ut in Officio par-
uo Beatæ Mariæ.*

Capitulum. Ab initio. Hymnus.

Aue maris stella. 86.

*ÿ. Dignare me laudare te, Virgo
sacrata. R. Da mihi virtutem contra
hostes tuos.*

Ad Magnificat.

*Antiph. Sancta Maria, succurre mi-
seris, iuua pusillanimes, refoue flebi-
les, ora pro populo, interueni pro
clero, intercede pro deuoto fæmineo
sexu, sentiant omnes tuum iuuamen,
quicumque celebrant tuam sanctam
solennitatem.*

Oratio.

Solennitatem Rosarij Beatissimæ
Virginis Mariæ Genitricis tuæ
celebrantes, quæsumus Omnipotens
Deus, benigno fauore prosequere:
quatenus ita ipsius sacra mysteria
contemplemur in terris; vt post hu-
jus vite cursum, eorum fructus per-
cipere mereamur in cælis. *Qui uiuis
& regnas, &c.*

*Et fit commemoratio Dominicæ oc-
currentis.*

Ad Matutinum. Inuitatorium.

*Sancta Maria Dei Genitrix Virgo. **
Intercede pro nobis.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus. Quem terra. 87.

*Antiph. & Psalmi Nocturnorum ut
in Officio paruo Beatæ Mariæ.*

In primo Nocturno.

*ÿ. Specie tua, & pulchritudine tua.
R. Intende, prosperè procede, &
regna.*

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. Cap. 8. b. & 9.

Ego sapientia habito in cõsilio,
& eruditis intersum cogitatio-
nibus. Timor Domini odit malum:
arrogantiam, & superbiam, & viam
prauã, & os bilingue detestor. Meum
est consilium, & æquitas, mea est
prudencia, mea est fortitudo. Per me
Reges regnant, & legum conditores
iusta decernunt. Per me Principes
imperant, & potentes decernunt ju-
stitiam. Ego diligentes me diligo: &
qui manè vigilant ad me, inueni-
ent me.

*R. Sancta, & immaculata Virgini-
tas, quibus te laudibus efferam ues-
cio: * Quia quem cæli capere non
poterant, tuo gremio contulisti. ÿ.
Benedicta tu in mulieribus, & be-
nedictus fructus ventris tui. Quia
quem.*

Lectio ij.

Mecum sunt diuitiæ, & gloria,
& opes superbæ, & iustitia. Me-
lior est enim fructus meus auro, &
lapide pretioso, & gemina mea
argento electo. In vijs iustitiæ am-
bulo, in medio semitarum iudicij, vt
ditem diligentes me, & thesauros eo-
rum repleam. Dominus possedit
me in initio viarum suarum, ante-
quam quidquam faceret à princi-
pio. Ab æterno ordinata sum, & ex
antiquis, antequam terra fieret. Nõ-
dum erant abyssi, & ego jam cõcep-

ta eram : necdum fontes aquarum eruperant : necdum montes graui mole constiterant : ante omnes colles ego parturiebar.

R. Cōgratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem paruula, placui Altissimo : * Et de meis visceribus genui Deum, & Hominem. ŷ. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iij.

BEatus Homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit, inueniet vitam, & hauriet salutem à Domino : qui autem in me peccauerit, lædet animam suam. Omnes, qui me oppetūt, diligunt mortem. Sapientia ædificauit sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas suas, miscuit vinū, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, vt vocarēt ad arcem, & ad mœnia ciuitatis : Si quis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est : Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.

R. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti creatorem mundi : * Genuisti, qui te fecit, & in æternū permanes Virgo. ŷ. Aue Maria : Gratia plena : Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

ŷ. Adiuuabit eam Deus vultu suo :
R. Deus in medio ejus non commouebitur.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Sermo 18. de Sanctis, qui est 2. de Annuntiat. Dominica.

Lectio iij.

Adest nobis, dilectissimi, optatus dies Beatæ, ac Venerabilis semper Virginis Marię : ideò cū sūma exultatione gaudeat terra nostra, tātæ virginis illustrata solennitate. Hæc est enim hos campi, de qua ortum est pretiosum lilium cōuallium, per cuius partum mutatur natura protoplastorum, deletur & culpa. Præcisum est in ea illud Heuę infelicitatis elogium, quo dicitur : In dolore paries filios tuos : quia ista in lætitia Dominum peperit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha electa. * Dedi suauitatem odoris. ŷ. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans, Dedi.

Lectio v.

HEua enim luxit, ista exultauit : Heua lacrymas, Maria gaudium in ventre portauit : quia illa peccatorem, ista edidit innocentē. Mater generis nostri pœnam intulit mundo, Genitrix Domini nostri salutem intulit mundo : Autrix peccati Heua, autrix meriti Maria. Heua occidendo obfuit, Maria viuificando profuit. Illa percussit, ista sanauit. Pro inobedientia enim obedientia commutatur, fides pro perfidia compensatur.

R. Quæ ista ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tanquam Ierusalē? * Viderunt eam filię Sion, & Beatam dixerunt, & Reginæ laudauerunt eā.

ŷ.

ŷ. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosarum, & lilia conualium: Viderunt eam.

Lectio vj.

Plaudat nunc organis Maria, & inter veloces articulos tympana puerperæ cōcrepent. Concinnant letantes chori, & alternantibus modulis dulcifona carmina misceantur. Audite igitur, quemadmodum tympanista nostra cantauerit. Ait enim: Magnificat anima mea Dominum: & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna, qui potens est. Causam igitur inualescētis errati miraculum noui partus e-uicit, & Heuæ planctum Mariæ cātus exclusit.

ꝛ. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupiuit: * Et videntes eam filia Sion, Beatissimā prædicauerunt, dicentes: * Vnguētum effusum nomen tuum. ŷ. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Vnguentum.

In tertio Nocturno.

ŷ. Elegit eam Deus, & præelegit eam. ꝛ. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. i j.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus vëter, qui te portauit. Et reliqua.

Hom. Venerabilis Bedę Presbyt.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. i j.

Magnę deuotionis, & fidei hæc mulier ostēditur, quę Scribis, & Phariseis Dominū tentantibus, simul & blasphemantibus, tāta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, vt & præsentium procerum calumniam, & futurorum confundat hæreticorū perfidiam. Nam sicut tunc Judęi, Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant, sic heretici postea negando, Mariam semper Virginem Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Vnigenito Dei, carnis suę materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

ꝛ. Felix namque es iacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol iustitiæ Christus Deus noster.

ŷ. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamē, quicumque celebrant tuam sanctam solemnitatem. Quia ex te. *Benedictio.* Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eam portasset, vbera, quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus

Deus Filium suum factū ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natū ex muliere, factū sub lege: sed, Factū ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychem dictis extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hęc mulier typum gessit, extollamus, & mentem de medio turbarum, dicamusque Saluatori: Beatus vēter, qui te portauit, & vbera, quæ suxisti. Verè enim Beata Parēs, quę sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regē, qui cælum, terramque tenet per sæcula.

℞. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctū nomen ejus.

ŷ. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominica occurrentis.

AD LAUDES.

& per Horas Añæ.

DUm esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorē suauitatis. *Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica. Antiph.* Læua ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. *Antiph.* Nigra sum, sed formosa filię Jerusale: idè dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Antiph. Jā hiems transijt, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni.

Antiph. Speciosa facta es, & suavis in delicijs tuis, sancta Dei Genitrix.

Capitulum. Eccles. 24. b.

AB initio, & ante sæcula creata sum, & vsque ad futurum sæculum non desinā, & in habitatione sancta coram ipso ministraui.

Hymnus. O gloriosa Virginum. 9 1.

ŷ. Diffusa est gratia in labijs tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus.

Antiph. Beata es Maria, quę credidisti; perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à Domino, alleluia.

Oratio.

Solennitatem Rosarij Beatissimæ Virginis Marię Genitricis tuę celebrantes, quæsumus Omnipotens Deus benigno fauore prosequere: quatenus ita ipsius sacra mysteria contemplemur in terris, vt post hujus vitæ cursum, eorum fructus percipere mereamur in cælis. Qui viuis & regnas.

Et fit commemoratio Dominicæ. Ad Primam in ℞. breui dicitur.

ŷ. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam. Antiph. Læua ejus: *Capitulum.* Ab initio.

℞. *breu.* Specie tua. * Et pulchritudine tua. ŷ. Intende, prospere procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. ŷ. Adjuuabit eam Deus vultu suo. ℞. Deus in medio ejus non commouebitur.

Ad

Ad Sextam, Antiph. Nigra sum.

Capitulum. Eccles. 24. b.

ET sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℞. breu. Adjuuabit eam, * Deus vultu suo. Adjuuabit. *ψ.* Deus in medio eius, non commouebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuuabit.

ψ. Elegit eam Deus, & prælegit eam. *℞.* In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiph. Speciosa.

Capitulum. Eccles. 24. b.

IN plateis sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorẽ dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris.

℞. breu. Elegit eam Deus. * Et prælegit eam. Elegit. *ψ.* In tabernaculo suo habitare facit eam. Et prælegit. Gloria Patri. Elegit eam. *ψ.* Diffusa est gratia in labijs tuis. *℞.* Propterea benedixit te Deus in æternum.

In secundis Vesperis omnia vt in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Et fit commemoratio Dominicæ.

Missæ, Salve Sancta Parens, ex votiuis B. Mariæ à Pētec. ad Aduentũ. Prima Oratio. Solennitatem Rosarij, &c.

Secreta.

Viuificet nos, quæsumus Domine, tui ipsius hostia salutaris: & Sanctissimæ Matris tuæ Rosarij solennia recolentes interiori Spiritus Sancti innouatione sanctifica. Qui viuis, & regnas, &c. in vnitæte eisdem Spiritus Sancti, &c.

Præfatio. Et te in solennitate.

Post Communio.

Concede, quæsumus Domine, semper nos per hæc Sancta Rosarij Genitricis tuæ mysteria gratulari: vt continue eadem contemplantes, perpetuæ nobis fiant causa lætiæ. Qui viuis, & regnas, &c.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In festo Sancti Petri de Alcantara Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Põtif. præter Orationem, & Lectiones secundæ Nocturni.

In Hymno ad Matutinum, & secundis Vesperis dicatur: Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

Deus, qui Beatũ Petrum Confessorem tuum admirabilis pœnitentiæ, & altissime contemplationis munere illustrare dignatus es: da nobis, quæsumus; vt eius suffragantibus meritis, carni mortificati, facilius cœlestia capiamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

L **Is**

*In secundo Nocturno.**Lectio iv.*

Petrus Alcantaræ in Hispania nobilibus parentibus natus, à teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. Decimo sexto ætatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus Concionatoris ex obedientia exercens, innumeros à vitijs ad veram pœnitentiam traduxit. Primum Sancti Francisci Institutum exactissimè reparare cupiens, ope diuina fretus, & Apostolica munitus auctoritate, angustissimum, & pauperrimum cœnobium juxta Pedrosam fundauit: quod vitæ genus asperrimum ibi feliciter cœptum, per diuersas Hispaniæ prouincias, vsque ad Indias mirificè propagatum fuit. Sanctæ Teresiæ, cujus probauerat spsritum, in promouenda Carmelitarum reformatione adiutor fuit. Ipsa autem à Deo edocta, quòd Petri nomine nihil quisquam peteret, quin protinus exaudiretur, ejus precibus se cōmendare, & ipsum adhuc viuentem Sanctum appellare consuevit.

ꝛ. Honestum fecit. 16.

Lectio v.

Principum obsequia, qui ipsum velut oraculum consulebant, summa humilitate declinans, Carolo Quinto Imperatori à confessionibus esse recusauit. Paupertatis rigidissimus custos, vna tunica, qua nulla deterior esset, contentus erat. Puritatem ita coluit, vt à fratre in extremo morbo sibi inseruiente nec

leuiter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpetuis vigilijs, jejunijs, flagellis, frigore, nuditate, atque omni genere asperitatum in seruitutem redegit, cum quo pactum inierat, nè vllam in hoc sæculo ei requiem præberet. Charitas Dei, & proximi in ejus corde diffusa tantum quandoque excitabat incendium; vt è cellæ angustijs in apertum campum profilire, aërisque refrigerio conceptum ardorem temperare cogeretur.

ꝛ. Amauit eum Dominus. 16.

Lectio vj.

Gratia contemplationis admirabilis in eo fuit, qua cum assidue spiritus reficeretur, interdum accidit, vt ab omni cibo, & potu pluribus diebus abstinuerit. In aera frequenter sublatus, miro fulgore coruscare visus. Rapidos fluuios sicco pede trajecit. Fratres in extrema penuria, cœlitus delata alimonia cibauit. Baculus ab ipso terre defixus, mox in viridem ficulneam excreuit. Cum noctu iter ageret densa niue cadente, dirutam domum sine tecto ingressus est, cique nix in aere pendula pro tecto fuit, ne illius copia suffocaretur. Dono prophetiæ, ac discretionis spirituum imbutum fuisse, Sancta Teresa testatur. Denique annum agens sexagesimum tertium, hora, qua prædixerat, migravit ad Dominum, mirabili visione, Sanctorumque præsentia confortatus. Quem eodem momento in cœlum ferri, Beata Teresa procul distans vidit; cui postea apprensus dixit:

dixit: O felix poenitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam. Post mortem verò plurimis miraculis claruit, & à Clemente Nono Sanctorum numero adscriptus est.

Æ. Iste homo perfecit omnia. 13.

In tertio Nocturno.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Euāgelium: Nolite timere pusillus grex, ut in communi Confessoris non Pontificis. Missa. Justus ut palma florebit, de Communi Confess. non Pontif. cum prima Oratione propr. Epistola. Fratres, quæ mihi fuerunt lucra, quæ habetur in Missali post Communionem ejusdem Missæ.

Formula die xix. Octobris imprimenda primo loco in Martyrologio Romano, ac legenda annuntiando Festū S. Petri de Alcantara Ordinis Minorum, juxta decretum Sac. Rit. Congregationis.

A Renis in Hispania S. Petri de Alcantara Confessoris Ordinis Minorum, quem propter admirabilem poenitentiam statim ab obitu in cælum ferri, Sancta Terefia conspexit, multisque postea miraculis coruscantem Clemens Nonus Sanctorum numero adscripsit; ejusque Festum die decima nona Octobris celebrari jussit, licet Sanctus idē die decima octaua in Domino obdormierit.

IN FESTO PATROCINIJ

B. Mariæ Virginis.

Duplex maius in omnibus Hispaniæ Regnis ex concessione Alexandri VII. aliqua die Dominica mensis Nouembris.

Officiū ut in festo S. Mariæ ad Niues

v. Augusti, & habetur supra in festo Rosarij B. Mariæ, pag. 96. Quæ sequuntur exceptis in primis Vesperis ad Magnif. Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto famineo sexu: sentiant omnes tuum juuamē, quicumque celebrant tuam sanctā festiuitatem.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere. & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, à præsentis liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iij.

DEi Filius non diuitem, aut locupletem aliquam feminam tibi matrem elegit, sed Beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cùm enim Beata Maria supra omnem humanam naturā castitatem seruaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimā Virginem, & Dei Matrem accurrentes, ejus patrocinijs vtilitatem assequamur. Itaque quæcumque estis Virgines ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, & incorruptibilem possessionem

L ij lionem

tionem patrocínio suo vobis conferuabit.

℞. Sicut cedrus. 76.

Lectio v.

Magnū re verà miraculum, fratres dilectissimi, fuit Beata semper Virgo Maria. Quid namque illa maius, aut illustrius vllò vñquam tempore inuentum est, seu aliquando inueniri poterit: Hæc sola cælum, ac terram amplitudine superauit. Quidnam illa sanctius? Non Prophete, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominaciones, non Seraphim, non Cherubim: non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles, aut inuisibiles maius, aut excellentius inueniri potest. Eadem ancilla Dei est & mater, eadem Virgo, & Genitrix.

℞. Quæ est ista. 77.

Lectio vj.

Hæc ejus Mater est, qui à Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli, & homines agnoscunt Dominum rerum omniū. Vis-ne cognoscere, quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus Potentijs? Illi cum timore, & tremore assistunt, faciem velantes suā: hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc & peccatorum veniam consequimur. Ave igitur Mater, Cælum, Puella, Virgo, Thronus, Ecclesię nostrę Decus, Gloria, & Firmamētum assidue pro nobis precare Jesum Filium tuū, & Dominum nostrum: vt per te misericordiam inuenire in die iudicij, &

quę reposita sunt ijs, qui diligunt Deum, bona consequi possimus, gratia, & benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul, & Sancto Spiritui gloria, & honor, & imperium, nunc, & semper in sæcula sæculorum. Amen.

℞. Ornatam. 79.

In vij. Responsorio, vbi dicitur Solennitatem, dicitur Festiuitatem. Et dicitur nona Lectio de Homilia Dominicæ occurrentis, & de ea fit commemor. in Laudibus, & in secundis Vesp.

Missæ, vt in festo S. Mariæ ad Niues, cum commemoratione Dominicæ occurrentis, & de ea legitur Euangelium in fine.

DIE XIX. NOVE MBRIS.

In festo S. Elisabeth Viduæ, Regina Hungariæ. Duplex.

Omnia de Comuni Sanctarum nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

Tuorum corda fidelium Deus miserator illustra: & Beatæ Elisabeth precibus gloriosis fac nos prospera mundi despiciere, & cælesti semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Deinde fit cōmem. S. Pontiani Papæ, & Martyris.

In tertio Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Elizabeth, Andreae Regis Hungariæ filia, ab infantia Deum timere cœpit; & crescens ætate, cre-

uit

uit etiam pietate. Ludouico Lant-
grauius Hassiæ, & Thuringiæ, in cō-
jugem copulata, non minori cura
quæ Dei, quàm quæ viri sui erant,
exequabatur: surgens enim noctur-
no tempore, orationi diu incumben-
bat; ac varijs misericordiæ officijs
dedita, viduis, pupillis, ægrotis, egē-
tibus sedulo inferuiebat: grauique
fame vrgente, domus suæ frumenta
liberaliter erogabat. Leprosos hos-
pitiū suscipiens, manus eorum, & pe-
des osculabatur. Curandis autem, &
alendis pauperibus insigne xeno-
dochium construxit.

ꝛ. Propter veritatem. 18.

Lectio v.

DEfuncto conjuge, vt Deo li-
berius seruiret, depositis om-
nibus sæcularis gloriæ indumentis,
vili tunica induta est, atque Ordi-
nem Pœnitentium Sancti Francisci
ingressa, patientiæ, & humilitatis
virtute maximè enituit. Nam bo-
nis omnibus exuta, à proprijs æ-
dibus ejecta, ab omnibus derelicta,
contumelias, irrisiones, obtrectatio-
nes inuicto animo tolerauit; adeo
vt summopere gauderet, se talia pro
Deo pati. Ad infima quæque mini-
steria erga pauperes, & ægrotos se
abjiciens, eis necessaria procurabat,
folis oleribus, & leguminibus pro
suo victu contenta.

ꝛ. Dilexisti iustitiam. 18.

Lectio vj.

CUM verò in his, alijsque plu-
rimis sanctis operibus vitam
religiosissimè tranlegisset, finis tandē
suæ peregrinationis aduenit, quem

domesticis suis ante prædixit. Cum-
que defixis in cælum oculis diuinæ
contemplationi vacaret, à Deo mi-
rabiliter recreata, & Sacramentis
refecta, obdormiuit in Domino.
Statimque plurima ad ejus tumu-
lum miracula patrata sunt. Quibus
auditis, & rite probatis, Gregorius
Nonus Sāctorum numero eam ad-
scripsit.

ꝛ. Fallax gratia. 18.

In tertio Nocturno.

*Homilia Sancti Gregorij Papæ in E-
uangel. Simile est Regnum Cælorū
thelauro abscondito in agro, &c. de
Communi nec Virgin. nec Martyrum.*

*Nona Lectio de S. Pontiano Papa, &
Martyre cum commem. in Laudibus.*

*Missæ Cognoui Domine, &c. pro
nec Virgine, nec Martyre. Oratio pro-
pria, & commemor. S. Pontiani Papæ,
& Martyris.*

DIE III. DECEMBRIS.

*In festo S. Francisci Xauerij Confesso-
ris: Duplex.*

*Omnia de Communi Confessoris non
Pontificis, præter Orationē, & Lectio-
nes secundi, & tertij Nocturni.*

*In Hymno ad Matutinū, & in se-
cundis Vesperis tertius Versus dicatur:
Hac die lætus meruit supremos Lau-
dis honores.*

Oratio.

DEUS, qui Indiarū Gētes Bea-
ti Francisci prædicatione, &
miraculis Ecclesiæ tuæ aggregare
voluisti: concede propitius; vt cujus
gloriosa merita veneramur, virtutū
quoque imitemur exēpla. Per Do-

L ij minum

minum nostrum Iesum Christum.
Deinde fit commemoratio S. Bibianæ.

Postea de Feria: quod & seruatur per totum Aduentum in Vesperis, & Laudibus.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente,

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

FRANCISCUS in Xauerio Diocesis Pampelonensis nobilibus parentibus natus, Parisijs Sancto Ignatio sese comitem, & discipulum junxit. Ipso magistro eo breui deuenit, vt in rerum diuinarum contemplatione defixus, à terra aliquando sublimis eleuaretur: quod illi sacrificanti coram populi multitudine aliquoties euenit. Has animi delicias magnis sui corporis cruciatibus merebatur. Nam interdicto sibi, non carnis solum, & vini, sed panis quoque triticeï vsu, vilibus cibis vesci solitus, per biduum sub inde, triduumque omni prorsus alimento abstinuit. Ferreis in se flagellis ita sæuijt, vt sæpè copioso cruore difflueret; somnum breuissimum humi jacens carpebat.

ꝛ. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

VItæ austeritate, ac sanctitate Apostolico muneri jam maturus, cum Joannes Tertius Lusitanix Rex aliquot nascentis Societatis viros à Paulo Tertio pro Indijs postulasset: Sancti Ignatij hortatu ab eodem Pontifice ad tantum opus cum Apostolici Nuntij potestate deligitur. Eo appulsus, illicò variarum

Gētium difficillimis, & varijs linguis diuinitus instructus apparuit. Quin eum quandoque vnico idiomate ad diuerlas Gentes concionantem, vnaquæque sua lingua loquentem audiuit. Prouincias innumeras pedibus semper, & sæpè nudis peragrauit. Eidem Iaponix, & sex alijs Regionibus inuexit. Multa centena hominum millia ad Christum in Indijs conuertit, magnosque Principes, Regesque complures sacro Fonte expiauit. Et cum tam magna pro Deo ageret, ea erat humilitate, vt Sancto Ignatio, tunc Preposito suo, flexis genibus scriberet.

ꝛ. Amavit eum Dominus. 13.

Lectio v.

HVnc dilatandi Euangelij ardorem multitudine, & excellentia miraculorum Dominus roborauit. Cæco visum reddidit. Tantum marinæ aquæ signo Crucis conuertit in dulcem, quantum quingentis vectoribus, qui siti adigebantur ad mortem, diù suffecit; qua in varias quoque regiones asportata, ægri plurimi subito curati sunt. Plures mortuos reuocauit ad vitam; inter quos pridie sepultum erui iustum è tumulo suscitauit: duosque alios dum efferrentur, apprehensa eorum manu, parentibus è feretro viuos restituit. Prophetiæ spiritu passim afflatus, plurima & loco, & tempore remotissima enuntiauit. Demum in Sanciano Sinarum insula die secunda Decembris obiit plenus meritis, laboribusque confectus. Demortui cadauer viua calce per multos menses

ses bis obrutum, sed penitus incorruptū, odore, & sanguine manauit: & vbi Malacam delatum est, pestem sæuissimam confestim extinxit. Denique vbi que terrarum nouis, maximilque fulgentem miraculis, Gregorius Decimus Quintus Sāctis adscripsit.

℞. Iste homo perfecit. 13.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundū Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Euntes in mundum vniuersum, prædicate Euangelium omni creaturę. Et reliqua. Homilia Sancti Gregorij Pape.

Homilia 29. in Euangel. post initium.

POtest omnis creaturę nomine omnis natio Gentium designari. Ante etenim dictum fuerat: In viam Gentium ne abieritis: nunc autem dicitur: Prædicate omni creaturę: vt scilicet prius à Judæa Apostolorum repulsa prædicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hęc illa ad damnationis suę testimoniū superba repulisset. Sed cum Discipulos ad prædicandum Veritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana feminis spargit? Et pauca grana mittit in semine, vt multarum messium fruges recipiat ex nostra fide.

℞. Iste est, qui ante Deum, &c.

Lectio viij.

NEque etenim in vniuersū mundum tanta fidelium messis exurgeret, si de manu Domini super

rationalem terram illa electa grana prædicantium non venissent. Sequitur: Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; qui verò non crediderit, condemnabitur. Fortasse vnusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, saluus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim, quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

℞. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

Signa autem eos, qui credituri sunt, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent, & benè habebunt. Nunquid nam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minimè creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesię fuerunt. Vt enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos, cum arbuta plantamus, tamdiu eis aquā infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Lingue in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit comm. Ferie.

Missæ habetur propria.

euang. de Ag.

173

*In secundis Vesperis fit commemorat.
Feriae, & Sanctae Barborae.*

DIE VIII. DECEMBRIS.

*Officium Conceptionis B. Mariae Vir-
ginis Immaculatae, cum Octaua.*

Duplex de Praecepto.

*Officium in Festo fit ut in Breuiario
Romano.*

*Omnia dicuntur per Octauam, ut in
ipso Festo, exceptis Lectionibus, quae di-
cuntur, ut hic infra assignatur.*

DIE IX. DECEMBRIS.

*Secunda die infra Octauam Concep-
tionis B. Mariae.*

*In primo Nocturno leguntur Lectio-
nes de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

*De Sermone Sancti Augustini
Episcopi.*

Serm. 18. de Sanctis, in medio.

Lectio iv.

EXultat Maria, & Matrem se læ-
ta miratur, & de Spiritu San-
cto se peperisse gaudet: nec quia pe-
perit innupta, terretur; sed quia ge-
nerit, cum exultatione miratur. O
fœmina super fœminas benedicta,
quæ virum omninò non nouit, &
virum suo utero circumdedit. Cir-
cumdat virum Maria Angelo fidem
dando, quia Heua perdidit virum,
serpenti consentiendo. O felix obe-
dientia, ò insignis gratia! quæ dum
fidem humiliter dedit, cæli in se opi-
ficem corporauit. Hinc promeruit
gloriam, quam ipsa postmodum au-
xit. Ecce ait, ex hoc Beatam me di-
cent omnes generationes.

R. Conceptio Gloriosæ Virginis
Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de
tribu Juda, clara ex stirpe David: *
Cujus vita inclyta cunctas illustrat
Ecclesias.

ÿ. Hodie concepta est Beata Virgo
Maria ex progenie David. Cujus
vita.

Lectio v.

O Beata Maria, quis tibi digne
valeat jura gratiarum, ac lau-
dum præconia rependere, quæ sin-
gulari tuo assensu mundo succurristi
perdito? Quas tibi laudes fragilitas
humani generis persoluat, quæ solo
tuo commercio recuperandi aditum
inuenit? Accipe itaque quascunque
exiles, quascunque meritis tuis im-
pares gratiarum actiones: & cum
susceperis vota, culpas nostras oran-
do excusa. Admitte nostras preces
intra sacrarium exauditionis, & re-
porta nobis antidotum reconcilia-
tionis.

R. Cum iucunditate Conceptionem
Beatæ Mariæ celebremus: * Ut ip-
sa pro nobis intercedat ad Dominum,
Jesum Christum. **ÿ.** Corde, & ani-
mo Christo canamus gloriam in
hac sacra solennitate præcelsæ Geni-
tricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

Sit per te excusabile, quod per te
singulerimus; fiat impetrabile, quod
fida mente poscimus. Accipe, quod
offerimus, redona, quod rogamus;
excusa, quod timemus: quia tu es
spes, vnica peccatorum. Per te spera-
mus delictorum veniam, & in te
Beatissima nostrorū est ex pectatio
præ-

Beatissima nostrorum est expectatio premiorum. Sancta Maria, succurre miseris, iuuua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuū iuuamen, quicumque celebrant tuam Sanctam Conceptionem.

℞. Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiauit vniuerso mundo: Ex te enim ortus est Sol iustitię, Christus Deus noster: * Qui soluens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donauit nobis vitam sempiternam. y. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui soluens.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi, Filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. i. Cōment. in Matth. in init.

IN Isaia legimus: Generationem Iesus quis enarrabit? Non ergo putemus Euangelistam Prophetę esse contrarium, vt quod ille impossibile dixit effatu, hic enarrare incipiat: quia ibi de generatione Diuinitatis, hic de Incarnatione est dictū. A carnalibus autem cœpit, vt per hominem, Deum discere incipiamus. Filij Dauid, filij Abraham: Ordo preposterus, sed necessario commutatus. Si enim primū posuisset

Abraham, & postea Dauid, rursus ei repetendus fuerat Abraham, vt generationis series texeretur.

℞. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen eius.

y. Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Lectio viij.

IDeo autem cæteris pretermisissis, horum filium nūcupauit: quia ad hos tantum facta est de Christo re-promissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gētes, quod est Christus. Ad Dauid: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares, & Zaram de Tamar. Notandum, in genealogia Saluatoris nullam Sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit: vt qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret. Vnde & in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, & Berthsabée vxor Vrię.

℞. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol iustitię: * Christus Deus noster. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen, quicumque celebrant tuam Sanctam Conceptionem. Quia. Gloria Patri. Christus.

Lectio ix.

Iacob autem genuit Ioseph. Hūc locū objecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Euangelista-

M

rum:

rum : Cur Euangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellarit Heli : non intelligens consuetudinam Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen Deo iubente præceptum, vt si frater, aut propinquus absq; liberis mortuus fuerit, alius accipiat vxorẽ ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. Joseph virum Marię. Cum audieris, suscipio tibi non subeat nuptiarum; sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, sponsę vocentur vxores.

Te Deum laudamus.
In Laudibus fit commemoratio Ferie; cui in Vesperis additur S. Melchisedis Papę, & Martyris.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octauam Conceptionis Beatę Marię.

In primo Nocturno leguntur Lectiões de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. in cap. 12. Apocalypsis.

Lectio xv.

Nouum fecit Dominus super terram, vt mulier circumdaret virum, nec alium quàm Christum, de quo dicitur: Ecce vir Oriens nomen eius. Nouum quoque fecit in cælo, vt mulier Sole appareret amicta. Denique & coronauit eum, & vicissim ab eo meruit coronari. Egre dimini filiæ Sion, & videte Regẽ Salomonem in diademate, quo co-

ronauit eum mater sua. Verum hoc alias: Interim sanè ingredimini magis, & videte Reginam in diademate, quo coronauit eam Filius suus. In capite, inquit, eius corona stellarum duodecim.

Conceptio gloriosę. 87.

Lectio v.

Dignum planè stellis coronari caput, quod & ipsis longe clarius micans, ornet eas potius, quàm ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quã Sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarũ, & lilia conuallium. Nimirum læua sponsi sub capite ejus, & iam dextera illius amplexatur eam. Quis illas æstimet gemmas? Quis stellas nominet, quibus Marię regium diadema compactum est?

Cum iucunditate. 86.

Lectio vj.

Quid ergo sidereum micat in generatione Maria? Planè quod ex Regibus orta, quod ex femine Abraham, quod generosa ex stirpe Dauid. Si id parum videtur, adde, quod generationi illi singulare priuilegium sanctitatis diuinitus noscitur esse concessa: quod longè ante eisdem patribus cęlitus repromissa, quod mysticis præfigurata miraculis, quod oraculis prænuntiata prophetis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio ficcæ areę maduit: hanc in Ezechielis visione Orientalis porta, quæ nulli vquam patuit, præsignabat.

Conceptio tuã. 87.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum
Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi
filij David, filij Abraham, Abra-
ham genuit Isaac. Isaac autem ge-
nuit Jacob, Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarij Episcopi.

Comment. in Matth. cant. 2.

Non refert, quis in originis nu-
mero, atque ordine collocetur,
dummodò vniuersorum familia
cocepta esse intelligatur ab vno. Ita-
que cum ejusdem tribus sit Joseph,
& Maria, dum profectus esse ex
Abrahæ genere Joseph ostenditur,
profecta quoque docetur & Maria.
Hæc enim in lege ratio seruata est,
vt si mortuus sine filijs familiae
Princeps esset, defuncti vxorem po-
sterior frater ejusdem cognationis
acciperet, susceptosque filios in fa-
miliam ejus, qui mortuus esset, re-
ferret: maneretque ita in primoge-
nitis successionis ordo, cū patris eo-
rum, qui post se nati essent, aut no-
mine haberentur, aut genere,
ꝛ. Beatam me dicent. 87.

Lectio vij.

Sequens illud est, vt quia dixi-
mus secundum rerum fidē ge-
nerationis istius ordinem, nec nu-
mero sibi, nec successionē constare,
hujus quoque rei ratio afferatur.
Non enim leuis causa est, vt aliud
in narratione sit, aliud fuerit in ge-
stis, & aliud referatur in summa, a-
liud verò teneatur in numero.
Namque ab Abraham vsque ad

David quatuordecim generationes
numeratæ sunt, & à David vsque ad
transmigrationem Babylonis in qui-
busdam libris decem & septem de-
prehenduntur. Sed in hoc non men-
dacijs, aut negligentiae vitiū est. Tres
enim ratione præteritæ sunt. Nam
Joras genuit Ochoziam. Ochozias
verò genuit Joam: Joas deinde A-
masiam: Amasias autem Oziam: &
in Matthæo Joras Oziam genuisse
scribitur, cū quartus ab eo sit. Hæc
ita, quia ex gentili femina Joras O-
choziam genuit, ex Achab scilicet,
qui Jezabel habuit vxorem.
ꝛ. Felix namque es. 88.

Lectio ix.

Denique per prophetam non
nisi quarta generatione in
throno regio Israelis quemquam de
domo Achab, esse sessurum dicitur.
Purgata igitur labe familiae gentilis
tribus, quæ præteritis jam regulis, in
quarto generationum consequentiū
ordine numeratur, & vsque ad Ma-
riam generationes quatuordecim
esse scribuntur, cum in numero de-
cem & septem reperiantur, nullus
error esse poterit scientibus, non eam
solū esse Domino nostro Jesu Chri-
sto originem, quæ coepit ex Maria:
sed in procreatione corporea, nati-
uitatis æternæ significantiam com-
prehendi.

Te Deum laudamus.

*In Laudibus sit commemor. Ferie, &
S. Melchiadis Papæ, & Mart.*

*Vesperæ à Capitulo de S. Damaso Pa-
pa, & Confessore, cum commemor. Octau.
& Ferie.*

M ij

DIE

DIE XI. DECEMBRIS.

Quarta die infra Octauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

Fit de S. Damaso Papa, & Confess. cum commemor. Octauæ, & Ferie in Laudibus.

Vesperæ à Capitulo de Octaua, cum commemor. S. Damasi, & Ferie.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Octauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiões de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Epiphaniij Episcopi aduersus hæreses.

Lib. 3. hæresi 78. post medium.

Lectio iij.

BEATA Mater Dei Maria per Heuam significatur, quæ per ænigma accepit, vt mater viuentiũ vocetur. Illa etenim mater viuentiũ vocata est, etiam postquam audiuit, Terra es, & in terram reuerteris, post transgressionem. Et mirum est, quod post transgressionẽ hoc magnũ cognomen habuit. Et quod quidẽ pertinet ad rẽ sensibile, ab illa Heua omnis hominum generatio deducta est in terra: hic autem verè à Maria hæc vita mundo genita est, vt viuentem gigneret, & fieret Maria mater viuentium. Per ænigma igitur Maria mater viuentium appellata est.

Æ. Conceptio gloriosæ. 86.

Lectio v.

HEUÆ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem

sensibilem: Mariæ verò datum est à Deo, vt pareret nobis Agnũ, & ouẽ, & ex gloria ipsius Agni, & ouis fieret nobis velut à vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heua etiã mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria verò causa vitæ, per quam genita est nobis vita, & per hanc Filius Dei aduenit in mundum, & vbi abundauit peccatum, ibi superabundauit & gratia: & vnde illata est mors, illinc processit & vita, vt vita pro morte fieret: & qui per mulierẽ nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heua, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: è contrario per Virginem obedientia gratiæ facta est, annuntiatio aduentu in carne de cælo, & vita æterna.

Æ. Cum iucunditate. 86.

Lectio iij.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Reliquet homo patrem suum, & matrem suam; & adhærebit vxori suæ: & erunt duo in carne vna. Sanctus autem Apostolus dixit: Mysterium hoc magnum est, ego autẽ dico in Christo, & Ecclesia. Et vidi Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quòd de Adam quidem dixit: formauit: de Heua verò non formatam esse, sed edificatam. Accepit enim inquit vnam de costis ejus, & edificauit ipsi in vxorem: Quo ostendat: Dominũ quidem

quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa edificatam esse Ecclesiam, in eo quòd punctū, & apertum est ipsius latus, & mysteria sanguinis, & aquæ, pretia redemptionis facta sunt. *1. 2. oratio xii. r.* Conceptio tua. 86.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi, filij David, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post initium.

Avditu quid mirabile est, quòd ineffabilis Deus, & qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia coequalis, per Virginis ad nos venit vterum, & fieri ex muliere dignatus est, & habere progenitores David, & Abraham: Et quid dico, David, & Abraham? Etiam illas; quod magis stupendum est, fæminas, quas paulo antè memoravi. Hæc igitur audiens mente confurge, nihilque humile suspiceris, sed potiùs propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus, & dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modò vt te filium faceret Dei: seruum patrem habere dignatus est, vt tibi seruo Patrem faceret ipsum Deum. *1. r.* Beatam me dicent. 87.

Lectio viij.

Vides ab ipso statim principio, quàm læta sunt hæc nuntia. Quòd si ambigis de his, quæ ad tuum spectant honorem, ab ijs, quæ illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multò est difficilius Deum hominem fieri, quàm hominem Dei filiū consecrari. Cum ergo audieris, quia Filium Dei, filius sit & David, & Abraham, dubitare jã desine, quod & tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, vt tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, vt tu desineres filius esse mulieris. *1. r.* Felix namque es. 88.

Lectio ix.

Propterea duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex fæmina est; & nobis competit; quòd verò non ex sanguine, neque ex volūtate carnis, aut viri, sed ex Spiritu Sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, & spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diuersitate constabant. Nam & baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet & noui. Quod enim baptizatus est à Propheta, expressit vetus; quòd autem descendit Spiritus, adumbravit nouum.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit commemor. Ferie.

M iij

Vesperæ

Vesperæ de S. Lucia Virgine Martyre, cum commem. Octauæ, & Ferie.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Sexta die infra Octauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

Fit de S. Lucia Virg. & Mart. cum commem. Octauæ Conceptionis, & Ferie in Laud. & Vesp.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno leguntur Lectio- nis de Scriptura occurrente.

Si autem hac die, vel sequenti occur- rat Fer. i. v. Quatuor Temporū, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis: Ego sapientia, vt in Festo S. Mariæ ad Niuos 5. Augusti, & ha- bentur supra pag. 98. & Lectio nona de Homilia Ferie.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola S. Ambrosij Episcopi ad Siricium Papam.

Epist. 81. al. 7. Lectio jv.

DE via peruerſitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed nõ Virgo generauit, Potuit ergo Virgo concipere, non potuit Virgo gene- rare, cum semper conceptus præce- dat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia nõ est impossibile Deo omne Verbum. Cre- datur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana intemeratum se- per custodit, & seruat. Audiuit Maria vocem Angeli, & quæ antè dixerat:

Quomodo fiet istud? Non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla Domini, contin- gat mihi secundum Verbum tuum. R. Conceptio gloriosæ. 86.

Ex libro S. Hieronymi Presbyteri aduersus Iouinianum.

Ex Apolog. ad Pammachium pro Lib. aduersus Iouinianum, in fine.

Lectio v.

CHristus Virgo, Mater Virginis nostri Virgo perpetua, Mater & Virgo. Jesus enim clausis ingres- sus est ostijs, & in sepulchro ejus, quod nouum, & in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus, de quo fonte ille flu- uius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem, vel funium. vel spinarū; funium, peccatorum, quibus antè al- ligabamur, spinarum, quæ suffocant sementem patris familias. Hæc est porta Orientalis, vt ait Ezechiel, se- per clausa, & lucida, operiens in se, vel ex se proferens Sancta Sancto- rum: per quam Sol iustitiæ, & Pon- tifex noster secundum ordinē Mel- chisedech ingreditur, & egreditur. R. Cum iucunditate. 86.

Ex libro Sancti Irenæi Episcopi, & Martyris aduersus hæreses.

Lib. 5. cap. 19.

Lectio vj.

IN sua propria veniente Domi- no, & sua propria cum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipso, & recapitulatione ejus, quæ in lig- no fuit inobedienciæ, per eam, quæ in

in ligno est, obedientiam faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est malè illa, quæ jam viro destinata erat Virgo Heua; per veritatem euangelizata est benè ab Angelo jam sub viro Virgo Maria. Quem admodum enim illa per angelicum sermonem seducta est, vt effugeret Deum: pruaricata Verbum ejus: ita & hæc per angelicum sermonem euangelizata est, vt portaret Deum, obediens ejus Verbo. Et sicut illa seducta est, vt effugeret Deum, sic hæc suasa est obedire Deo, vti Virginis Heuæ Virgo Maria fieret aduocata. Et quemadmodum adstrictum est morte genus humanum per Virginem, soluatur per Virgine, æqua lance disposita Virginalis inobedientia, per Virginalem obedientiam.

℞. Conceptio tua. 87.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio viij. Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi, Filij David, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Vnde supra, paulo post.

Cujus verò rei gratia librū ipsū generationis Christi vocat, vbi non sola vbiq; generatio, sed tota prorsus ipsius mysterij dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix, atque principium omnium nobis in hoc con-

sistit bonorum. Vt enim Moyses librum celi appellauit, ac terræ, cum certè non de cælo solum, terraque loqueretur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsistant: ita etiam Euangelista ab ipso omnium fonte, & capite bonorum librum vocauit.

℞. Beatam me dicent. 87.

Lectio viij.

Qua verò de causa non eum tantè Filium Abrahæ, & postea Filium David nuncupauerit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit & Lucas, nunc autè è contrario facit. Cur ergo commemorauit priorem David? Quia ipse proculdubio in omnium verlabatur ore, ob insigne honoris, & gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Est enim vtrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc verò quasi nouum, & recens ab omnibus celebrabatur.

℞. Felix namque es. 88.

Lectio jx.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nonne ex femine David, & Bethlehem castello, vbi erat David, venit Christus? Nemo igitur illum Filiū Abrahæ, sed omnes Filium David nominabant: qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam & Ezechiel, & alij Prophetæ dicunt. David surrecturum esse eis, atque venturam; non de illo vtiq; mortuo jam

jam loquentes, sed de ijs, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur à notiore interim, & celebratiore persona sumit exordium; & tū demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit commemor. Ferie.

Ad Vesperas Officium Duplex, & omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi, cum commemor. Ferie, & S. Eusebij Episcopi, & Martyris.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Conceptionis Beatæ Mariæ. Duplex.

Si hæc dies Octava venerit in Dominica Tertia Aduentus, Vesp. Sabbati dicuntur de Psalterio, & à Cap. de Dominica, cum comm. diei Octauæ in primis, & secundis Vesper. & Laudibus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria quarta quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni sicut in die præcedenti dicuntur.

In secundo Nocturno.

De Expositione Sancti Gregorij Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1.

Lectio jv.

FVit vir vnus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus mōtis nomine Beatissima semper Virgo Maria, dei Genitrix designari. Mons quippè fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinē electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ vt ad conceptionem æterni

Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, vsque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in nouissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippè in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulfit.

℞. Conceptio gloriosæ. 86.

Ex Epistola Sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Epist. 13. ante medium.

Lectio v.

Sacramentū reconciliationis nostre ante tempora æterna dispositum, nullę implebant figuræ: quia nondum superuenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbrauerat ei, vt & intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma serui in vnā conueniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, & per quem facta sūt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim nouus homo, factus est in similitudinē carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus à peccato liber vniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captiuitas.

℞. Cum iucunditate. 86.

De Expositione S. Basilij Episcopi
in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

Lectio vj.

Accessi, inquit, ad Prophetissā,
& in utero accepit, & peperit
filium. Quod Maria Prophetissa fue-
rit, ad quam proximè accessit Isaias
per prænotionem spiritus, nemo cō-
tradixit, qui sit memor verborum
Mariæ, quæ prophético afflata spi-
ritu elocuta est. Quid enim ait?
Magnificat anima mea Dominum;
& exultavit spiritus meus in Deo sa-
lutari meo: quia respexit humilita-
tem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc
beatam me dicent omnes generatio-
nes. Quod si animum accommoda-
ueris vniuersis ejus verbis, non uti-
que contentiosè negaueris eam fuisse
Prophetissam, quod Domini spi-
ritus in eam superuenerit, & virtus
Altissimi obumbraverit ei.

℞. Conceptio tua. 87.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum
Matthæum.

Lectio vij. Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi
Filij David, Filij Abraham. A-
braham genuit Isaac. Isaac autem
genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Vnde supra paulo post.

Duo sunt, quæ pariunt quæsti-
onem. Vnum, quæ causa sit,
vt in generationum catalogo Virgo
sileatur: alterum verò, qua ratione
Joseph memoretur, cui certè nihil
cum Christi generatione est cōmu-

ne. Videtur enim & vnum abunda-
re, & alterum deesse. Quid ergo di-
cemus? Quod utique primùm illud
neceffe fuerit memorari, quem ad-
modum ex David Virgo descende-
rit. Vnde hoc itaque discemus? Au-
di ad Gabriel loquentem Dominū:
Vade ad Virginem desponsatam vi-
ro, cui nomē Joseph, ex domo, & fa-
milia David. Quid vis audire mani-
festius, cū ex domo, & familia Da-
uid illam Virginem esse cognoscas?
℞. Beatam me dicent. 87.

Lectio viij.

Non erat mos apud Hebræos,
generationum catalogum per
fæminas texere. Vt ergo, & morem
custodiret, neue in ipso statim prin-
cipio videretur antiqua destruere, &
nobis Virginem certiùs indicaret;
parentes ejus reticens, atque maio-
res, de Joseph generatione non ta-
cuit. Siue enim hæc fecisset in Virgi-
ne, nouitatis non effugisset inuidiā:
siue Joseph reticuisset, nō agnosce-
mus ex qua tribu Virgo subsisteret.
Vt ergo, & nos discernemus, quæ
esset Maria, vel vnde & consuetudo
legis permaneret immobilis, gene-
rationum catalogum vsque ad Ipon-
sum ejus perduxit, ac de domo illum
David esse monstrauit.

Lectio ix.

Hoc enim declarato, illud quo-
que pariter ostendit, quod sci-
licet inde esset & Virgo: quia utiq;
nequaquam justus iste pateretur v-
xorem sibi aliunde, quam vnde lex
præcipiebat, eligere. Possumus verò
aliam quoque, & altiore quidem

N pro-

proferre rationem, ob quam parentes Virginis prætermiffi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelista recenti adhuc tempore noui illius, admirandique partus Judæis esse manifestū, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed à nobis de Patrum, atque insignium virorum traditione susceptus.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit comm. Feria, & S. Eusebij Episcopi, & Martyris.

Vrbis, & Orbis. Decretum Generale. Super Officij Translatione de Sanctis ad libitum.

Proposito dubio in Sac. Rituū Congregatione habita die 18. Julij proxime præteriti. An de Sæctis ad libitū fieri possit Translatio, sicut fit de alijs Sæctis, qui non sunt ad libitum similiter translatis? Et Sacra eadem Congregatio respondit affirmatiuè, si Sanctissimo visum fuerit. Et facta de prædictis Sanctissimo relatione per me Secretarium, Sanctitas Sua sensum ejusdem Sacræ Congregationis approbavit, & in posterum transferri posse permisit, atque concessit. Die 16. Septembris. 1671.

F. M. Episc. Port. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalini Sac. Rit. Congr. Secr.

Vrbis, & Orbis. Decretum Generale super Officij Sanctorum ad libitum non transferendis.

QVamuis Sac. Rituū Cōgregatio die 18. Julij 1671. annuente etiā Sanctissimo die 16. Septēbris ejusdē anni ad Dubiū, An de Sæctis ad libitū fieri possit translatio, sicut fit de alijs Sanctis, qui non sunt ad libitum similiter translatis? Respondiderit affirmatiuè, nihilominus eadem Sac. Congregatio habita die 2. mensis Decembris currentis, prædicto Decreto non obstante, censuit in futurum officia Sanctorum ad libitum non esse transferenda, quando dies eorum festiuitatum sunt impediti die Dominico, aut aliquo alio die festorum mobilium, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Et facto de prædictis verbo cum Sanctissimo per me Secretarium, Sanctitas Sua sensum ejusdem Sac. Congregationis approbavit: & confirmavit; & in posterum ita iussit, & seruari mandauit, quibuscunque in contrarium non obstantibus. Hac die 20. ejusdem mensis Decembris 1673.

F. M. Episc. Port. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalini Sac. Rit. Congr. Secr.

OFFICIUM SEPTEM DOLORVM B. MARIÆ VIRGINIS.

IN OMNIBVS HISPANIARVM REGNIS,
& ditionibus recitari permissum.

FERIA SEXTA

*Post Dominicam Passionis celebratur
Officium Septem Dolorum B. Mariæ
Virginis ritu duplici.*

Ad Vesperas, Antiphona.

V Adam ad montem myrrhæ, &
ad collem thuris. *Psalmus. 115.*
Crèdidi, *ut in Psalterio.*

Añã. Dilèctus meus càndidus, & ru-
bicúndus: comæ cápitis ejus sicut
púrpora Regis vinctæ canálibus.

Psalmus 119. Ad Dóminũ cum tri-
bulàrer. *Antiphona.* Quò àbiijt dilè-
ctus tuus, ò pulchèrrima mulierum?

Quò dilèctus tuus declináuit? *Psal.*
139. Eripe me Dómine ab hòmine
malo. *Añã.* Fasciculus myrrhæ dilè-
ctus meus mihi, inter vbera mea cõ-
morábitur. *Psalm. 140.* Dómine cla-
máui. *Añã.* Fulcîte me flóribus, sti-
pâte me malis, quia amòre lángueo.

Psalmus. 141. Voce mea ad Dóminũ
clamáui.

Capitulum. Isaia 53.

Q Vis crèdedit auditui nostro, &
bráchium Dómini cui reuelá-
tum est? Et ascéndet sicut virgúltum
coram eo, & sicut radix de terra si-
tiènti,

Hymnus.

S Tabat Mater dolorósa,
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Filius,

Cujus ánimam geméntem,
Contristántem, & dolentem,
Pertransiuit gládus,

O quám triltis, & afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Vnigéniti!

Quæ mœrébat, & dolébat,
Et tremébat cum vidébat,
Nati poenas inclyti:

Quis est homo qui non fleret,
Christi matrem si vidèret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristári,
Piam matrem contemplári
Doléntem cum Filio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum:

Vidit suum dũlcem natum
Moriéntem, desolátum,
Dum emísit spiritum,

Eia mater fons amòris,
Me sentíre vini dolòris
Fac, vt tecum lúgeam,

Fac, vt árdeat cor meum

In amando Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

Amen.

ŷ. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ꝛ. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Añã.

Tuam ipsius animam (ait ad Mariã Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

Interueniat pro nobis, quæsumus Dómine Jesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam beata virgo Mariã mater tua, cujus sacratissimam animam in hora tuæ passionis dolôris gladius pertransiuit. Qui viuis & regnas cū Deo Patre in vnitãte Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

Et sit commemor. Feriæ, Antiphona.
Desiderio desiderãui hoc Pascha māducãre vobiscum, antequam patiar.
ŷ. Eripe me Dómine ab hómine malo. ꝛ. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propitius plebi tuæ: ut quæ tibi non placent, respuentes; tuorum potiùs repleantur delectationibus mandatorum. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Inuitatorium.

Dolôres gloriôsæ recolêtes Virginis, Dóminum pro nobis passum, * Venite adorémus. *Psalmus.* Venite, exultémus.

Hymnus.

Sancta mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validé.

Tui nati vulnerãti,

Tam dignãti pro me pati
Poenas mecum diuide.

Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolère,
Donec ego vixero.

Iuxta Crucem tecum stare,
Te libenter sociãre
In planctu desidero.

Amen.

In primo Nocturno, Añã.

Astitérunt reges terræ, & principes conuenérunt in vnum aduersus Dóminum, & aduersus Christum ejus.

Psalmus. 2. Quare fremuerunt Gentes. *Añã* Voce mea ad Dóminũ clamãui, & exaudiuit me de monte sancto suo. *Psalmus 3.* Dñe, quid multiplicãti. *Añã.* Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei. *Psalm. 12.* Usquequò Dómine obliuiscêris me in finem?

ŷ. Pôsuit me desolatam. ꝛ. Tota die in cœrôre confectam. Pater noster. Absolutio. Exaudi Dñe. ŷ. Iube dñe. *Benedictio.* Benedictiône perpétua.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro?
Et bráchium Dómini cui reuelãtum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti: non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspéctus, & desiderãuimus eum: Despéctum, & nouissimum virorum virum dolôrum, & scientem infirmitãtem: & quasi absconditus vultus ejus & despéctus, vnde nec reputãuimus eum. Verè languôres nostros ipse tulit, & dolôres nostros ipse portãuit:

tâuit: & nos putâuimus eum quasi le-
prôsum, & percûssum à Deo, & hu-
miliâtum. Ipse autem vulnerâtus est
propter iniquitâtes nostras, attritus
est propter scélera nostra: disciplina
pacis nostræ super eum, & liuôre ejus
sanâti sumus.

℞. Diléctus meus cándidus, & rubi-
cúndus, & totus desiderâbilis: * Om-
nis enim figûra ejus amôrem spirat,
& ad redamândum prouocat caput
inclinâtum, manus expânsæ, pectus
apértum. ʒ. Pijs, ô Virgo, spectas eum
óculis, contéplans in eo non tam
vulnerum liuôrem, quàm mundi sa-
lûtem. Omnis enim. *Benedictio.* Vni-
génitus Dei filius.

Lectio ij.

OMnes nos quasi oues errâui-
mus, vnusquisque in viam suâ
declinâuit: & posuit Dóminus in eo
iniquitâtem ómnium nostrum. Obla-
tus est, quia ipse voluit, & nõ apéruit
os suum: sicut ouis ad occisióne du-
cétur, & quasi agnus coram tondente
se obmutéscet, & non apériet os suum.
De angústia, & de iudicio sublâtus
est: generatióne ejus quis enarrâ-
bit? quia abscíssus est de terra viuén-
tium: propter scelus populi mei per-
cússi eum. Et dabit impios pro sepul-
túra, & diuitem pro morte sua: eò
quòd iniquitâtem non fécerit, neque
dolos fuerit in ore ejus.

℞. Manus ejus tornátiles, clauorum
cuspide terebratæ, * Humânæ salûtis
prétio quasi hyacinthis refértæ. ʒ.
Córnuain máribus ejus: ibi abscódi-
ta est fortitúdo ejus: sunt enim ma-
nus ejus. Humânæ salûtis. *Benedictio.*

Spiritus Sancti grátia.

Lectio iij.

ET Dóminus voluit contérere eum
in infirmitate: si posuerit pro
peccato animam suam, vidébit semé
longæuum, & volúntas Dómini in
manu ejus dirigétur. Pro eo quòd la-
borâuit ânima ejus, vidébit & fatu-
rábitur: in scientia sua justificábit
ipse iustus seruus meus multos, &
iniquitâtes eorum ipse portábit. Ideò
dispértiam ei plúrimos, & fórtiũ di-
uidet spólia, pro eo quòd tradidit in
mortem animam suam, & cum sce-
lerâtis reputâtus est: & ipse peccata
multorum tulit, & pro transgressóri-
bus rogâuit.

℞. Diligébat Jesus Joánnem, * Quo-
niam speciâlis prærogatiua castitatis
ampliõri dilectiõne fecerat dignum:
* Quia virgo electus ab ipso, virgo
in æuum permánsit. ʒ. In Cruce dé-
nique moritûrus huic matrem virgi-
ni commendâuit. Quóniam. Gloria
Patri. Quia virgo.

In ij. Nocturno. Añã.

Inimici mei dixerunt mala mihi:
Quando moriétur, & peribit nomen
ejus. *Psalmus 40.* Beátus qui intelli-
git. *Añã.* Deus, vitam meam annun-
tiâui tibi: posuisti lacrymas meas in
conspéctu tuo. *Psalm. 55.* Miserere
mei Deus, quóniam conculcâuit me
homo.

Añã. Filij hominum, dentes eorũ ar-
ma & sagittæ: & lingua eorum glá-
dius acútus. *Psalm. 56.* Miserere mei
Deus, miserere mei: quóniam in te
confidit ânima mea. ʒ. Fácies mea
intúmuit à fletu. ℞. Et pálpebræ

N iij meæ

meæ caligauerunt. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *ŷ.* Iube Dñe. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens. Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. de 12. stellis.

Lectio iij.

Martyrium Virginis tam in Simeónis prophetia, quàm in ipsa Dominicę Passiõnis histõria commendatur. Põsitus est hic (ait sanctus senex de pũero Jesu) in signum cui contradicetur; & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuam, ò beata Mater, animam pertransiuit: aliõquin non nisi eã pertransiens, carnem filij tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam vtique animam pertransiuit. Ipsius nimirũ anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat auelli.

R. Tenebræ factæ sunt cum crucifixissent Jesum Judæi, & circa horam nonam exclamauit Jesus voce magna: Deus meus, vt quid dereliquisti me? * Et inclinato capite. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lectio v.

Tuam ergo pertransiuit animã vis doloris, vt plusquam Martyrem non immèritò prædicemus, in qua nimirum corporæ sensum passiõnis excèsserit compassiõnis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, reuera pertransiens animam, & pertingens vsque ad diuisionem animæ, & spiritus:

Mulier ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, seruus pro Dõmino, discipulus pro Magistro, filius Zebedei pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimã animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet saxeæ, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit.

R. Passio Dõmini, * Ipsam ejus matrem, carnali orbitate grauiter percussam, vehementissimè contristauit. *ŷ.* Ferrum lanceæ militaris latus quidem Saluatoris; animam verò transiuit Virginis matris. Ipsam ejus matrem. *Benedictio.* Ignè sui amoris.

Lectio vj.

Non mirèmini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur qui non meminerit se audiuisse Paulum inter máxima gentium crimina memorantè, quod sine affectiõne fuissent. Lõgè id fuit à Mariæ visceribus, longè sit à seruis ejus. Sed fortè quis dicat: Nūquid non eum præscierat moriturũ? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuò resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehemèter. Alioquin quisnam tu frater, aut vnde tibi hæc sapientia, vt mirèris plus Mariam cõpatientem, quàm Mariæ filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista cõmori corde non potuit? Fecit illud charitas, quã maiorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera nõ fuit.

ꝛ. Quis mihi det te fratrem meum fugentem vbera matris meæ, & inherendo lateri tuo, vt sanguis tuus sanguinem meum tangat, & tergat. * Vt fons aquę tuę de scaturigine recti cordis, per venas boni operis in finem eternę felicitatis exiliat? ꝥ. Filij tui de longē venient, & filię tuę de latere surgent. Vt fons. Gloria Patri. Vt fons.

In tertio Nocturno, Antiphona. Intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum. *Psalm.* 63. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, vt in *Psalterio.* *Antiphona.* Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. *Psalm.* 87. Dñe Deus salutis meę. *Ant.* Repleuit me amaritudine, inebriauit me absynthio. *Psalmus* 108. Deus laudem meam ne tacueris. ꝥ. Deus vitam meam annuntiavi tibi. ꝛ. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. *Pater noster.* *Absolut.* A vinculis. ꝥ. Jube Dñe. *Benedictio.* Euangelica lectio.

Lectio Sancti Euangelij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini

Episcopi.

Tract. 119. in Joannem.

HÆc nimium est illa hora de qua Jesus, aquam conuersurus in vinum, dixerat matri: Quid mihi & tibi est mulier? Nondum venit

hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quę tunc nondum venerat, in qua debet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus, non diuinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellēbat. Nunc autē humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano: moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, vt à filiis pijs impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud vbi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

ꝛ. Doleo super te fili mi Jesu, decorus nimis & amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim mater vnicum diligit filium, ita ego te diligebam. ꝥ. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut enim. *Benedictio.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docēbat quando dicebat: Si quis autem suis, & maximē domesticis non prouidet, fidem negauit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filijs, aut parentibus filij? Hujus itaque saluberrimi præcepti ipse Magister sanctorum de seipso constituēbat exemplum: quando non vt famulæ Deus, quam creauerat, & regēbat, sed vt matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium prouidēbat.

re. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus:

* Et Dominicæ passionis fructum sentiamus. *ÿ.* Ut sicut filius tuus Iesus pro nobis mortuus est, & resurrexit, ita & nos commortui cum eodē resurgāmus. Et Dominicæ. Gloria Parri. Et Dominicæ. *Benedictio.* Per Euangélica dicta.

LECTIO sancti Euangélij secundum Joannem.

LECTIO ix. Cap. I L f.

IN illo tempore: Collegérunt Pontifices & Pharisei concilium aduersus Iesum, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Joannem, sub finem.

Pontifices & Pharisei sibi consulébant, nec tamen dicebant, Credāmus. Plus enim pérditi homines cogitábant quómodo nocérent ut perderent, quàm quómodo sibi consulerent, ne perirent: & tamen timébant, & quasi consulébant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit; Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Románi, & tollent nostrum locum, & gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam eternam non cogitauerunt, ac sic vtrumque amiserunt.

Te Deum laudāmus.

A D L A V D E S

& per Horas, Añā.

V Adam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. *Psalmus.* Dominus regnauit, cum reliquis de Do-

minica. Antiphona. Diléctus meus candidus, & rubicundus, comæ capitis eius sicut púrpura Regis vineta canalibus. *Antiphon.* Quò abiit diléctus tuus ó pulcherrima mulierum? Quo dilectus tuus declinauit? *Añā.* Fasciculus myrrhæ diléctus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. *Antiphona.* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Isaie 53.

Quis credidit auditui nostro? Et bráchium Dómini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitiéti. *Hymnus.*

Virgo virginum præclára, Mihi jam non sis amára, Fac me tecum plângere.

Fac ut portem Christi mortem, Passiõnis ejus sortem, Et plagas recólere:

Fac me plagis vulnerári, Cruce hac inebriári, Ob amõrem filij:

Inflammátus, & accensus, Per te virgo sim defensus In die iudicij.

Fac me cruce custodíri, Morte Christi præmuníri, Confouéri gratia.

Quando corpus moriétur, Fac ut animæ donétur Paradisi glória. Amen.

ÿ. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. *re.* Ut digni efficiāmur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Añā.

Cū vidisset Iesus matrē stantē juxta crucem, & discipulum quem diligebat,

bat, dicit matri suæ: Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio.

INterueniat pro nobis, quæsumus Dómine Jesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam beata virgo Maria mater tua, cujus sacratissimam animam in hora tuæ passiónis dolôris gladius pertransiuit. Qui uiuis.

Et fit commemor. Feriæ, Antiphona.
Appropinquabat autem dies festus Judæorum. & quærebant Principes Sacerdotum quomodo Jesum interficerent, sed timébant plebem. *ÿ.* Eripe me de inimicis meis Deus meus. *℞.* Et ab insurgéntibus in me libera me.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benignus infunde: vt peccata nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporaliter potiùs macerêmur, quam supplicijs deputêmur æternis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Completorium, & per Horas, in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, &c.

Ad Primam, Antiphona.

Vadam ad montem.

℞. breu. Christe Fili Dei viui, * Miserere nobis. Christe. *ÿ.* Qui passus es pro homine. Miserere nobis. Glória Patri. Christe Fili Dei viui, miserere nobis. *ÿ.* Exúrge Christe, adiuua nos. *℞.* Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Tertiam, Aña.

Diléctus meus.

Capit. Quis credidit, vt supra.

℞. breu. Pósuit me, * Desolátam. Pósuit. *ÿ.* Tota die mœrore conféctam. Desolátam. Glória Patri. Pósuit. *ÿ.* Fácies mea intúmuit á fletu. *℞.* Et pâlpebrę meę caligauerunt.

Ad Sextam, Aña. Quò abiit.

Capitulum. Isaia 53.

Ipsè vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, & liuóre ejus sanati sumus.

℞. breu. Facies mea, * Intúmuit à fletu. Facies mea. *ÿ.* Et pâlpebrę meæ caligauerunt. Intúmuit. Glória Patri. Facies mea. *ÿ.* Deus vitam meam annuntiaui tibi. *℞.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam, Antiphona,

Fulcîte me flóribus.

Capitulum. Isaia 53.

Generatióne ejus quis enarrábit? quia abscissus est de terra viuéntiũ, propter scelus pópuli mei percússi eum.

℞. br. Deus vitam meam, * Annūtiáui tibi. Deus vitam meam. *ÿ.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiaui. Glória Patri. Deus vitam meam. *ÿ.* Ora pro nobis Virgo doloríssima. *℞.* Vt digni efficiámur promissionibus Christi.

In secūdis Vesperis, omnia vt in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemor. Ferie, Antiph.
Principes sacerdotum consilium fecerunt vt Jesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. *ψ.* Eripe me Domine ab homine malo. *℞.* A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Concède quesumus omnipotēs Deus: vt qui protectionis tue gratiam querimus, liberati à malis omnibus secūra tibi mente seruiamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitāte.

DIE VIII. IANVARII.

In festo B. Laurentij Iustiniani, primi Patriarchæ Venetiarū. Officiū duplex.

Omnia dicuntur de Communi Cōfessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

In utrisque Vesp. & Laudib.

ψ. Ora pro nobis Beate Pater Laurēti.
℞. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, & Benedictus. Añā.

Suscipit Dominus seruum suum Laurentium: & exaltauit eum, qui exaltat humiles, recordatus misericordiæ suę.

Oratio.

Præsta, quesumus, omnipotens Deus: vt Beati Laurentij Confessoris tui, atque Pontificis, cuius gaudemus meritis, instruamur exemplis, atque doctrinis. Per Dominum nostrum, &c.

In utrisque Vesp. & Laud. fit comm. de Epiph. Et si hoc festum occurrat, vel

concurrat enim Dominica infra Oct. fit etiam de ea comm.

In primo Nocturno.

Lectioes, Laudemus viros gloriosos, vt in Communi secundo loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

LAurētius Venetijs ex antiqua, & illustri familia Iustiniana natus, vnus ex primis Fundatoribus Congregationis Canonorum Sancti Georgij in Alga, & Sancti Joannis Euangelistæ in Lusitania, cum vnde vigesimum ætatis annū ageret, pro terrena sponsa, quam sibi parem Propinqui parauerant, à Diuina Sapientia se præuentum professus, ad Domini Crucem aduolans, spretis nuptijs, relicta matre, & fratribus, calcatisque opibus, honoribus, & florentis ætatis illecebris, Cœlesti Militiæ apud Sanctum Georgium in Alga Venetiarum, quæ tunc temporis instituebatur, nomē dedit. In Monasterio, sic vixit, & corpus ita fame, ac siti maceravit, vt cum capitali hoste perpetuum bellum agere videretur. Quare cum Superiorum iussu, cibo, somno, ac veste moderatius uti cogeretur, eas commoditates alijs corporis afflictationibus per totā vitam vehementius compensabat. Ad Matutinū primus accedebat, ab Ecclesia non discedens, donec ad Primā Fratres conuenissent.

℞. Inueni David.

Lectio v.

Hvmilitatem cæterarum virtutum Reginam appellabat: si Rector Monasterij erat, infima quæque

que ministeria diligebat. Sæpe de humilitate Domini Jesu, aut Beatissime Virginis sermonem habebat. maternam, aut fraternam domum nunquam ingressus est: Matris tamen morti interesse, pietatis esse duxit, eique sine lacrymis, alijs plorantibus, vltimum persoluit officium. Magnæ curæ illi fuit mæstos consolari, & laborantibus subuenire. Prophetiæ spiritu donatus à Domino, multa futura prædixit. Ejus admirabili vitæ sanctitate, ac præclaris virtutibus emotus Eugenius Quartus Pontifex Maximus, in animum reduxit, eum Venetis Episcopum dare: sed ipse bis fugiendi consilium iniit, bis restitit: Pontifici tamen eū admonēti, grauiſſimis Sanctorum exēplis; ne Diuinæ voluntati aduersaretur, ac denuo iubenti, non parere non potuit. Anno itaq; ætatis suæ quinquagesimo primo Episcopale onus suscepit, in quo vixit annos viginti tres. *℞.* Posui adiutorium.

Lectio vj.

Veste vsus est colóre cæruleo, tapetes, & aulæa, aliaque ediū ornamenta omnino neglexit. Mensa non sordida, in qua de Religiosorum more aliqui pij libri legebantur; cibo vulgari, & in vasis fictilibus, lectoque vili, ac simplici vtebatur. In oratione erat assiduus, in qua & lacrymarum dono pollebat: ad eam in grauioribus Episcopatus negotijs, tãquam ad fidissimam anchoram, recurrebat. Quotidie celebrabat, nisi valetudine impediretur. In nocte Natiuitatis, Dominum sub specie

Infantuli in mentis excessu conspexit. Canonorum Ordinem collapsum instituit, Clerum adauxit, mores reformauit, saluberrimis editis Constitutionibus: liberalitatem in pauperes, & hospitalitatem ita coluit, vt ejus domus omnibus pauperibus semper pateret. Vocatus ab Eugenio Quarto, maximo honore, præsentibus Cardinalibus, hisce verbis exceptus est: Salue decus, & gloria Præfulum. Postmodum à Nicolao Quinto Venetorum Patriarcha creatus in maximis Reipublicæ Venetæ periculis pro suarum precum præsidio exoratus. Multa sunt admirabilia, quæ fecit, & docuit; quæ dixit, & scripsit, cū prospera, tum aduersa valetudine. *℞.* Iste est.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo tempore dixit Iesus Discipulis suis: Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio, sed supra candelabrū, vt qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episc.

Lib. 7. Comment. in Lucam in cap. 11. post initium.

Quia in superioribus Ecclesiam Synagogæ prætulit, hortatur nos, vt fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucerna pedibus meis verbum tuū Domine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lu-

O ij cerna

cerna est fides : Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acceperit. *℞.* Amavit eum Dominus.

Lectio septima.

HÆc est lucerna, quæ accenditur, virtus scilicet nostræ mentis, & sensus, ut dragma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat; lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensuram legis includat: sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis spiritus relucet gratia, quam Princeps ille Sacerdotum fulgore supernæ Diuinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat. *℞.* Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Denique lucerna illa, quam Matutinis, Vespertinisque temporibus, ritu veteri Judæorū, Prin-

ceps Sacerdotum solebat accendere, velut sub modio sita legis, euanuit: & Ciuitas illa Hierusalem, quæ in terris est, quæ occidit Prophetas, quasi in conualle fletus posita, delitescit: Illa autem Hierusalem, quæ in Cælo est, in qua militat fides nostra, in illo altissimo omnium locata Monte, hoc est, Christo, non potest tenebris, & ruinis hujus Mundi abscondi: sed fulgens candore Solis æterni, luce nos gratiæ spiritualis illuminat.

Te Deum laudamus.

Si venerit in Dominica infra Epiph. dicitur 9. Lect. Hom. Dom. cum ipsius commemoratione, & Octauæ. Quæ sunt etiam in 2. Vesp. festi.

In 2. Vesperis ad Magnificat.

Antiphona.

O Beatum Pontificem, virtutibus insignem, meritis locupletem, rebus pauperem, miraculis gloriosum! ora pro nobis Deum, qui potens est, & exaltat humiles. Allel.

FINIS.

In Feflo S. Angeli Custodis Regni. Duplex.
Celebratur Dominica iij. Iulij.

Ad Vesp. Antiphona.

Angelum virtutis suæ emisit
Dominus ex Sion, qui libera-
vit civitatē nostram de medio ini-
micorum suorum.

Psalm. 100.

Dixit Dominus Dño meo: * Se-
de à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * sca-
bellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuę emittet Dñs
ex Siõ: * dominare in medio ini-
micorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis
tuæ in splendoribus Sanctorū * ex
utero ante Luciferum genui te.

Iravit Dominus, & nō pœnitebit
eum: * Tu es sacerdos in æternū
secundum ordinem Melchise-
dech.

Dominus à dextris tuis, * confregit
in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit
ruinas: * conquassabit capita in
terra multorum.

De torrente in via bibet: * propte-
reà exaltabit caput.

*Ant. Angelum virtutis suæ emisit
Dñs ex Sion, qui liberavit civitatē
nostram de medio inimicorum suo-
rum.*

*Ant. Ecce non dormitabit, neque
dormiet, qui custodit civitatem is-
tam; quoniam ipse est protectio su-
per manum dexteram nostram.*

Psalm: 120.

Levavi oculos meos in montes:
* unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, * quⁱ
fecit cœlum, & terram.

Non det in commotionem pedem
tuum: * neque dormiet, qui cus-
todit te.

Ecce non dormitabit, neque dor-
miet: * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus
protectio tua, * super manum
dexteram tuam.

Per diem Sol non uret te: * neque
luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni ma-
lo: * custodiat animam tuā Do-
minus.

Dominus custodiat introitum tuū,
& exitum tuum: * ex hoc nunc,
& usque in sæculum.

*Ant. Ecce non dormitabit, neque
dormiet, qui custodit civitatem istā;
quoniam ipse est protectio super
manum dexteram nostram.*

*Ant. Nisi Angelus Domini custo-
dierit civitatem nostram, in vanum
laboraverunt, qui custodiunt eam.*

Psalm. 126.

Nisi Dñs ædificaverit domum,
* in vanum laboraverūt, qui
ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatē: *
frustrā vigi'at, qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surge-
re: * surgite, postquam sederitis,
qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum:
* ecce hæreditas Dñi, filij; mer-
ces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita
filij excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium
suum

suum ex ipsis: * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.

Añã. Nisi Angelus Domini custodierit civitatem nostram, in vanum laboraverunt, qui custodiunt eam.

Añã. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, ut per eorum custodiam super iram inimicorum meorum extendas manum tuam, & salvum me faciat dextera tua.

Psalm. 137.

Confitebor tibi Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Dñe omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Domini: * quoniam magna est gloria Dñi.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: * & alta à longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in seculum;

opera manuum tuarum ne despicias.

Añã. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, ut per eorum custodiam super iram inimicorum meorum extendas manum tuam, & salvum me faciat dextera tua.

Añã. Confortavit Dominus seras portarum civitatis suae, & posuit Angelum ad pacem, & custodiam in finibus ejus.

Psalm. 147.

Lauda Jerusalem Dñm: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terrae: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut bucellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

E mittet verbum suum, & liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, & fluent aquae.

Qui annunciat verbum suum Jacob: * justitias, & judicia sua Israel.

Nō fecit taliter omni nationi: * & judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Confortavit Dominus seras portarum civitatis suae, & posuit Angelum ad pacem, & custodiam in finibus ejus.

Capitulum. 4. Reg. 19.

Hæc dicit Dominus de Rege Assyriorum: Non ingredietur

urbem hanc, nec occupabit eam clypeus, nec circūdabit eam munitio.

Hymnus.

Custodes hominum psallimus
Angelos,
Naturæ fragili quos Pater addidit
Cœlestis comites, infideantibus
Ne succumberet hostibus.

Nam quod corruerit proditor
Angelus
Concessis meritò pulsus honoribus,
Ardens invidià, pellere nititur,
Quos cœlo Deus advocat.

Huc custos igitur pervigil ad-
vola,
Avertens patria de tibi credita.
Tam morbos animi, quàm requies-
cere

Quidquid nō finit incolas.
Sanctę sit Triadi laus pia jugiter,
Cujus perpetuo numine machina
Triplex hæc regitur, cuius in om-
nia

Regnat gloria sæcula. Amen.
V. Angelis suis Deus mādavit de te.
R. Ut custodiāt te in omnibus vijs
tuis.

Ad Magnificat. An̄.

Super muros tuos Jerusalem
constitui custodes: tota die, &
nocte non tacebunt laudare nomen
Dñi.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus,
qui ineffabili providentia uni-
cuique Regno singularem Angelum
ad custodiā deputasti: concede, que-
sumus, ut Angeli Regni nostri Cuf-
todis precibus, & patrocinijs ab om-
nibus semper eruanur adversis. Per

Dñm. nostrum.

*Et fit commem. Dominica. Ad Ma-
tutinum. Invitatorium.*

Regem Angelorum, Dñm: * Veni-
te adoremus.

Psalm. 49. Venite exultemus.

Hymn. Custodes hominum:

ut supra in vesp.

In primo Nocturno.

An̄. Dirige Dñe per Angelum tuū
viam nostram, & scuto fortitudinis
tuæ protege servos tuos.

Psalm. 5.

Verba mea auri bus percipe Do-
mine: * intellige clamorem
meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex
meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Dñe manē
exaudies vocem meam.

Manē aslabo tibi, & videbo: * quo-
niam non Deus volens iniquita-
tem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus:
* neque permanebunt in iustian-
te oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniqui-
tatem: * perdes omnes, qui lo-
quuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abo-
minabitur Dñs: * ego autem in
multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adora-
bo ad templum sanctum tuū in
timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: *
propter inimicos meos dirige in
conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum ve-
ritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ, * coronasti nos.

Añã. Dirige Domine per Angelum tuum viam nostram, & scuto fortitudinis tuæ protege servos tuos.

Añã. Minuisti Domine hominẽ paulò minus ab Angelis; sed eorũ custodiã visitasti eum, & in periculis multis memor ejus fuisti.

Psalm. 8.

Domine Dominus noster, * quã admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunã, & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * Aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria, & honore coronasti

eum, * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, & boves universas, in super & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulans semitas maris.

Domine Dominus noster, * quã admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Minuisti Domine hominẽ paulò minus ab Angelis; sed eorum custodiã visitasti eum, & in periculis multis memor ejus fuisti.

Añã. Tu Domine servabis, & custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione; quia in circuitu nostro impij ambulans.

Psalm. 11.

Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus: * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde, & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquã.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificavimus, labia nostra à nobis sunt: * Quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum, & gentium pauperum, * nunc exurgã, dicit Dominus.

Ponam salutaris: * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatũ, terræ purgatum septuplũ.

Tu

Tu Domine servabis nos : * & custodies nos à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant: * secundum altitudinẽ tuam multiplicasti filios hominum.

Ant. Tu Domine servabis, & custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione ; quia in circuitu nostro impij ambulant.

V. Angelis suis Deus mādavit de te.
R. Ut custodiant te in omnibus vijs tuis.

De libro Apocalypsis Beati Joannis Apostoli.

Lectio j. Cap. 8.

Vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & datæ sunt illis septem tubæ. Et alius Angelus venit, & stetit ante altare, habens thuribulum aureum: & data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus Sactorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et accepit Angelus thuribulum aureum, & implevit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terremotus magnus.

R. Angelis suis Deus mandavit de te, * Ut custodiat te in omnibus vijs tuis.

R. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ut custodiant te.

*

Lectio ij.

ET septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparaverunt se, ut tuba canerent. Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis mista in sanguine, & missum est in terram, & tertia pars terre combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & omne fœnum viride combustum est. Et secundus Angelus tuba cecinit, & tanquam mors magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, & mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars navium interijt.

V. Emitteret Angelum suum Dominus in circuitu timentium eum: * Et de omnibus tribulationibus suis eripiet eos.

V. Clamaverunt iusti, & Dominus exaudivit eos, & misit Angelum suum. Et de omnibus.

Lectio iij.

ET tertius Angelus tuba cecinit, & cecidit de celo stella magna, ardens tanquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum: & nomen stelle dicitur Absynthium, & facta est tertia pars aquarum in Absynthium; & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amaræ factæ sūt. Et quartus Angelus tuba cecinit, & percussa est tertia pars Solis, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. Et vidi, & audiavi vocem unius aquilæ volantis per

per medium cœli, dicentis voce magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra, de cæteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba canituri.

R. Super muros tuos Jerusale po-
fui custodes: * Qui tota die, ac noc-
te non cessabunt laudare nomē Do-
mini.

V. Prædicabunt populis fortitudinē
meam, & annuntiabunt gentibus
gloriam meam. Qui tota. Gloria.
Qui tota.

In secundo Nocturno.

Añā. Custodi nos Domine, ut pupil-
lam oculi: sub umbra alarum tuarū
protege nos.

Psalm. 16.

EXaudi Dñe justitiam meam: *
intende deprecationem meam.
Auribus percipe orationem meam:
* non in labijs dolosis.

De vultu tuo iudicium meum pro-
deat: * oculi tui videant equita-
tes.

Probasti cor meum, & visitaſti noc-
te: * igne me examinaſti, & non
est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera
hominum: * propter verba labi-
orum tuorum ego custodivi vi-
as duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis:
ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti
me Deus: * inclina aurem tuam
mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui sal-
vos facis sperantes in te.

A resistētibz dexteræ tuæ custodi
me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege
me: * à facie impiorum, qui me
affligerunt.

Inimici mei animam meam circun-
dederunt, adipem suum conclu-
serunt: * os eorum locutum est
superbiam.

Projicientes me nunc circūdederūt
me: * oculos suos statuerunt de-
clinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad
prædam: & sicut catulus leonis
habitans in abditis.

Exurge Dñe, præveni eū, & supplā-
ta eum: * eripe animam meam
ab impio frameam tuā ab ini-
cis manus tuæ.

Domine à paucis de terra divide eos
in vita eorum: * de absconditis
tuis adimpletus est venter eorū.

Saturati sunt filijs: * & demiserunt
reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo cōſ-
pectui tuo: fatiabor cūm appa-
ruerit gloria tua.

Añā. Custodi nos Domine ut pupil-
lam oculi: sub umbra alarum tu-
arum protege nos.

Añā. Mitte nobis Dñe auxiliū An-
gelicum de sancto, & de Sion
tuere civitatem nostram.

Psalmus. 16.

EXaudiat te Dñs in die tribula-
tionis: * protegant nomē Dei
Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: *
& de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: * &
holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundūm cor tuum:
&

& omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: * & in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dñs omnes petitiones tuas: nunc cognovi, quoniam saluum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nomine Dñi Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine saluum fac regem: * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Añã. Mitte nobis Domine auxilium Angelicum de sancto, & de Sion tuere civitatem nostram.

Añã. Qui tribulant nos inimici nostri, infirmati sunt, & ceciderunt, quia Dñs protexit nos per Angelum suum in abscondito tabernaculi sui.

Psalms 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ: * à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocēt es, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sūt, & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium,

* in hoc ego sperabo.

Unam petij à Domino, hanc requiram, * ut inhabitē in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Dñi, * & visite in templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicā Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Dñe requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: * & ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me: * neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dñe in via tua: * & dirige me in semitam rectā propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulātium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Ex-

Expecta Dominum, viriliter age: *
& confortetur cor tuum, & susti-
ne Dominum.

Ant. Qui tribulant nos inimici nos-
tri, infirmati sunt, & ceciderunt,
quia Dominus protexit nos per
Angelum suum in abscondito ta-
bernaculi sui.

V. Dirige nos Domine per Angelum
tuum.

R. Quoniam tu es salvator noster.
Sermo S. Bernardi Abbatis.

Lectio iv.

IN supremis spiritibus non solū
admirabilis dignitas, sed dignatio
amabilis invenitur. Dignū est pro-
inde, fratres, ut gloriam non capien-
tes, tantō magis amplectamur mi-
sericordiam, qua nimirum constat
nihilominus abundare domesticos
Dei, cœli cives, principes paradisi.
Testatur denique Apostolus ipse,
qui raptus usque ad tertium cœlū,
beatæ illi curiæ meruit interesse, at-
que ejus nosse secreta: quoniā om-
nes administratorij sunt spiritus,
missi in ministerium propter eos,
qui hæreditatem capiunt salutis.
Neque id cuiquam incredibile vi-
deatur, quando quidem ipse quoque
creator, & Rex Angelorum venit
non ministrari sed ministrare, & a-
nimam suam dare pro multis. Ut
quid ergo ministerium illud Ange-
lorum quispiam dedignetur, in quo
præcedit eos, cui in excelsis tota cū
aviditate, & felicitate ministrant? Si
& id dubitas, utique qui vidit, testi-
monium perhibuit. Millia, inquit,
millium ministrabant ei, & decies

centena millia assistebant ei. Alius
quoque Propheta ad Patrem de Fi-
lio loquens ait: Minuisti eum pau-
lo minus ab Angelis. Sic planē, sic
debet, ut vincat & humilitate, qui
sublimitate vincebat, sitque tantō
minor Angelis, quantō inferiori sese
ministerio mancipavit. Qui tantō
excellenter est, quantō differentius
præ eis nomen hæreditavit.

R. Misit Dominus Angelum suum,
& conclusit ora leonum: * Et non
nocuerunt mihi.

V. Misit Dominus misericordiam
suam, & fortitudinem suam: animā
meam liberavit de medio catulorū
leonum Et non nocuerunt mihi.

Lectio v.

Sed quæres fortasse, in quo mi-
noratus videatur ab Angelis, cū
ministrare venit, quando quidem
(ut supra meminimus) in ministerio
mittuntur, & illi! In eo utique quod
non modō ministravit, sed ministra-
tus est, eratque unus & idem, qui
ministrabat, & qui ministrabatur.
Meritō proinde sponsa in Canticis
Canticorum, Ecce, inquit, venit is
saliens colles. Ministrans enim salijt
inter Angelos, sed & ipsos transfilijt
ministratus. Ministrat enim Angeli,
sed de alieno, offerentes Deo bona
opera non sua, sed nostra, ac nobis e-
jus gratiam referentes. Unde &
Scriptura dicens: Quoniam ascen-
dit fumus aromatum in conspectu
Domini de manu Angeli: sollicitē
præmisit data ei fuisse in censa mul-
ta. Nostros enim sudores, non suos,
nostras, non suas lacrymas offerunt
Deo

Deo, nobis quoque ejus munera referunt, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, semetipsum obtulit sacrificiū laudis, qui Patri offerens animam suam, nobis ministrat usque hodie carnem suam. Hujus utique tanti ministri gratiā nihil mirum, si dignanter nobis, immò & libenter Angeli Sancti ministrent. Ipsi enim amant nos, quia nos Christus amavit. Dicitur certè vulgari quodam proverbio: Qui me amat, amat & canē meū. Nos verò, Beati Angeli, catelli sumus Domini illius, quē toto affectu diligitis: catelli, inquam, cupientes saturari de micis, quæ cadunt de mensa dominorum nostrorum, qui estis vos. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem de cætero erga Beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra eorum invocetis auxilia. Sed & dignius in eorum præsentia conversari, & magis, ac magis eorum vobis conciliari gratiam, captare benevolentiam, & exorare clementiam studeatis.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine: * Et armis tuæ potentiae protege nos.

V. Mitte Domine Angelum tuum, qui custodiat nos in omnibus vijs nostris. Et armis.

Lectio vj.

QUæ cum ita sint, pēsate, quanta etiā nobis sollicitudine opus est, dilectissimi, ut dignos nos exhibeamus eorum frequētia, & eo modo conversemur in conspectu An-

gelorum, nè fortè Sanctos offendamus obtutus. Væ enim nobis, si quādo provocati peccatis, & negligentijs nostris, indignos nos judicaverint præsentia & visitatione sua, ut jam necesse habeamus & nos plangere, & dicere cum Propheta: Amici mei, & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt, & qui juxtā me erant, de longe steterunt, & vim faciebant, qui quærebant animam meam: elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicū. Quòd si tam necessariam habemus familiaritatem dignationis Angelicæ, cavenda nobis eorum offensa, & in his maximè exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectat, ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cælum gemitus, & orationes cum lachrymis, & cordis intentione. Attamen super omnia hæc, unitatem, & pacē à nobis exigunt Angeli pacis.

R. Expugna Domine impugnantes nos: * Et libera nos de inimicis nostris.

V. Fiant viæ illorum tenebræ, & inimicis nostris.

V. Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum, & Angelus Domini persequens eos. Gloria Patri. Et libera.

In tertio Nocturno.

Ant. Immisit Angelus Dñi in circuitu timentium eum, & de multis tribulationibus eripuit eos.

Psalms 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomē ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestrae non confundentur.

Ille pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos.

Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes Sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, & esurierunt: * inquirentes autem Dñm nō minuentur omni bono.

Venite filij, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam, * diligit dies videre bonos.

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Divertè à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Dni super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autē Dñi super faciētes mala: * ut perdat de terra memoriā eorum.

Clamaverunt justī, & Dominus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorū liberavit eos.

Juxtā est Dominus ijs, qui tribulati sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorū: * unū ex his nō contēretur.

Mors peccatorū pessima: * & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorū suorū: * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Añā. Immisit Angelus Domini in circuitu timentium eum, & de multis tribulationibus eripuit eos.

Añā. Adorate Dominū omnes Angeli ejus, quoniam Dominus custodivit animas servorū suorum, & de manu peccatoris liberavit eos.

Psalms 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insule multe.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & inflammabit in circuitu inicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * &

* & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit; & lætata est Sion.

Et exultaverunt filia Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dñs animas Sactorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * & cōfitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Añã. Adorate Dominum omnes Angeli ejus, quoniã Dominus custodivit animas servorum suorum, & de manu peccatoris liberavit eos.

Añã. Benedicite Dominum omnes Angeli ejus, & notas nobis facite vias ejus.

Psa'm. 102.

Benedic anima mea Dño: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuã: * qui coronat te in misericordia,

& miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, * & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moyfi, * filijs Israel voluntates suas.

Miserator, & Misericors Dominus: * lōganimis, & multum misericors. Non in perpetuum irascetur: * neq; in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem celi à terra: * corroboravit misericordiam suam super timetes se.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dñs timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est, quoniam pulvis sumus: * homo sicut scenū dies ejus, tanquã flos agri sic effloret.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autē Dñi ab eterno, * & usq; in eternum super timetes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes

tes verbum illius, ad audiendam
vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtu-
tes ejus: * ministri ejus, qui faci-
tis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera e-
jus: * in omni loco dominationis
ejus, benedic anima mea Do-
mino.

Ana. Benedicite Dominum omnes
Angeli ejus, & notas nobis facite
vias ejus.

V. Mitte Domine Angelum tuum
de cœlis.

Pr. Qui custodiat, & illuminet nos.
Lectio Sancti Evangelij secundum
Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo tempore: Angelus Domi-
ni apparuit in somnis Joseph, di-
cens: Surge, & accipe puerum, &
matrem ejus, & fuge in Ægyptum,
& esto ibi usque dum dicam tibi. Et
reliqua.

Homilia S. Joannis Chry-
sostomi.

Homilia 8. in Matth.

Est divinitatis virtute dignum,
non modò cōterere inimicos,
verùm etiam cum omni illos facili-
tate decipere. Sic enim & Ægyp-
tos populi sui utilitate seduxit; cū-
que palam in Judæorum manus il-
lorum posset transferre divitias, oc-
cultè hoc magis fieri, ac decipièdo
præcepit: quod certè illum apud in-
micos non minus fecit, quàm alia
signa, terribilem. Denique Ascalo-
nitè, omnesque per circuitum alie-
nigenæ, quando arcam Dei ceperunt,

percussique plagà suaserunt civibus
suis, ne adversus Dei repugnarent
manum, cū ceteris mirabilibus, hoc
quoque in medium protulerunt, di-
centes: Quare aggravatis corda ves-
tra, sicut aggravavit Ægyptus, &
Pharao cor suum? Nonne postquam
illufit eis, dimiserunt populum suum,
& abiit? Hæc verò dicebant, cū ad
documētum virtutis Dei signis ma-
nifestiùs factis, nequaquam istud ef-
se inferius judicarent. Id igitur etiã
in præfenti causâ factum est, quod
certè facile posset tyranno incutere
terrorem. Itaque cōsidera, quanam
Herodem esse passum, consequentia
rerum ipsa declarat; qui certè suffo-
cari etiã præ indignationis mag-
nitudine potuit, cū se ita illufum,
atque irrisum doleret. Quod si non
est hinc melior effectus, non Deus,
qui ista dispensavit, in culpa est, sed
nimia viventis insania, qui ne his
quidem cessit, quæ utique consolari,
& à tanta eum abducere maligni-
tate potuerunt.

V. Domine Deus omnipotens, & di-
ficator, & custos Jerusalem civitatis
supernæ, mitte Angelum tuum: * Ut
custodiat Regnum, & locum istum,
cum omnibus habitatoribus suis.

V. Convertete Domine faciem tuam
super populum tuum, & visita nos
per Angelum tuum.

Ut custodiat.

Lectio viij.

ET cujus tandem, inquires, rei
gratiã in Ægyptum parvulus
mittitur? Prima quidem illa causa
est, quam Evangelista signavit: Ut
im-

impleretur, inquit, quod scriptum est, Ex Ægypto vocavi filium meum. Deinde ut in illa quoque regione melioris spei ponerentur exordia. Quia enim Babylon, atque Ægyptus præ omnibus terris flamma impietatis ardebant, ab ipsis statim principiis ostendit, quia utramque emendaturus esset, & igne potius fidei succensurus, ex his utique persuadens etiam de alijs mundi partibus speranda esse meliora. Nam Persidi quidem Magos remittit, ipse vero cum matre in Ægyptum descendit. Supra vero ista, quæ diximus, etiam hinc aliquid aliud addiscitur, quod certe non ad exiguam philosophiam pertinere videatur. Quid vero istud est? Quod ab ipsis videlicet vitæ initijs ad tentationes debeamus, atque insidias præparari. Cerne igitur ab ipsis omnino incunabulis Christi istud effectum: nam statim ut ortus est, contra eum tyrannus furit, ipse in Ægyptum fugit, continuoque in montana transit, & mater innoxia in regionem barbarorum fugatur: ut videlicet hæc audiens, cum dignus fueris specialis alicujus negotij minister effici, & videris te tribulationes varias, & mille sustinere discrimina, nihil omnino turberis, neque tecum ratiocineris, ac dicas: Quid nam istud est, quod mihi infertur immerito? Cui certe laus potius & corona congruit, quique esse deberem clarus, ac nobilis, utpote dominica præcepta persiciens: sed ut isto munitus exemplo viriliter cuncta sustineas, sciens tribulationes maximas, & in-

separabiles quasdam comites esse virtutum.

Regnum, & civitatem istam circumdanda Domine: * Et Angeli custodiant muros ejus: Exaudi populum tuum cum misericordia.

¶ Avertatur Domine furor tuus ab hoc Regno, & civitate tua. Et Angeli. Gloria, Et Angeli.

Nona Lectio de Homilia Do-

minica occurrente.

Ad Laudes, & per Horas,

Antiphona.

Induit Angelus Princeps noster fortitudinem, & præcinxit se virtute, & firmavit civitatem nostram, quæ non commovebitur ab inimicis nostris.

Psalms. Dominus regnavit:

cum reliquis de Dominica.

Ant. Jubilate Deo omnes cives ejus, quoniam Dominus, qui fecit nos, ipse custodiet, & liberabit nos.

Ant. Ad te Domine de luce vigilat Angelus Princeps, & Custos noster, & super civitatem istam: ideo inimici nostri in vanum quesierunt expugnare eam.

Ant. Benedicant Dominum omnes Angeli ejus, & repellat à nobis omnes potestates adversas.

Ant. Laudate Dominum omnes Angeli ejus, & alligate inimicos nostros in compedibus, & omnes impugnantes nos in manicis ferreis.

Capitulum.

Hæc dicit Dominus de Rege Assyriorum: Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in ea sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec cir-

cum dabit eam munitio.

Hymnus.

Terne Rector fiderum.
 Qui, quidquid est, potentiã
 Magnã creasti, nec regis
 Minore providentia.
 Adesto supplicantium
 Tibi reorum cœtui:
 Lucisque sub crepusculum
 Lucem novam da mentibus.
 Tuusque nobis Angelus,
 Electus ad custodiam,
 Hic adsit, a contagio
 Ut criminum nos protegat.
 Nobis draconis æmuli
 Versutias exterminet;
 Ne rete fraudulentia
 Incauta nectat pectora.
 Metum repellat hostium
 Nostris procul de finibus:
 Pacem procuret civium,
 Fugerque pestilentiam.
 Deo Patri sit gloria,
 Qui, quos redemit Filius,
 Et Sanctus unxit Spiritus,
 Per Angelos custodiat.
 Amen.

¶ Immittet Angelus Domini in
 circuitu timentium eum.

¶ Et eripiet eos.

Ad Benedictus.

Añã. Benedictus Dominus, qui per
 Angelum salutis visitavit plebem,
 & civitatem nostram, & liberavit
 eam de manu omnium, qui oderunt
 nos, & direxit pedes nostros in viã
 pacis.

Oratio ut sup. ad Vesp.

Deinde fit comin. Dominica.

Ad Tertiam.

Añã. Jubilate.

Cap. Hęc dicit Dominus.

¶ *brev.* Angelis suis Deus: Mandavit de te. Angelis suis.

¶ Ut custodiant te in omnibus vijs
 tuis. Mandavit de te.

Gloria Patri. Angelis suis.

v. Dirige nos Domine per Angelũ
 tuum.

¶ Quoniam tu es Salvator noster

Ad Sextam.

Añã. Ad te Domine.

Capitulum.

Per viam, qua venit, revertetur,
 & civitatem hanc non ingredi-
 etur, dicit Dominus: protegam que
 urbem hanc, & salvabo eam propter
 me, & propter David servum meũ.

¶ *brev.* Dirige nos Domine: * Per An-
 gelum tuum: Dirige nos Domine.

¶ Quoniam tu es Salvator noster.
 Per Angelum tuum.

Gloria Patri. Dirige nos Domine.

¶ Mitte Domine Angelum tuum
 de cœlis.

¶ Qui custodiat, & illuminet nos.

Ad Nonam.

Añã. Laudate Dominum.

Capitulum.

Factum est igitur in nocte illa:
 Venit Angelus Domini, & per-
 cussit in castris Assyriorum centum
 octoginta quinque millia.

¶ *brev.* Mitte Domine * Angelum
 tuum de cœlis. Mitte Domine.

¶ Qui custodiat, & illuminet nos.
 Angelum tuum de cœlis.

Glo-

Gloria Patri. Mitte Domine.

ψ. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum.

R. Et eripiet eos.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

MISSA

In Festo Sancti Angeli Custodis Regni Lusitaniae.

Introitus.

Angelis suis Deus mādavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis: in manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Psalms. Qui habitat in adjutorio altissimi, in protectione Dei cœli cōmorabitur.

ψ. Gloria Patri.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui ex inefabili providentia uni cuique Regno singulārē Angelum ad custodiam deputasti: concede, quęsumus, ut Angeli Regni nostri Custodis precibus, & patrocinijs ab omnibus semper: eruamur; adversis, Per Dominum.

Et sit conventus. Dominica occurrentis.

Lectio libri Regum.

IN diebus illis: Misit Isaias filius Amos ad Ezechiam dicens: Hęc dicit Dominus de Rege Assyriorū: Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec circumdabit eam munitio, Per viam, qua

venit, revertetur, & civitatem hanc nō ingredietur, dicit Dominus. Protegamque urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum. Factum est igitur in nocte illa: venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum cętogenita quinque millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum, & recedēs abiit; & reversus est Sennacherib Rex Assyriorum.

Graduale.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

ψ. Clamaverūt iusti, & Dominus exaudivit eos, & de omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. Alleluia, alleluia.

ψ. Adorate Dominum omnes Angeli ejus, quoniam custodiet Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos. Alleluia.

Sequentia Sancti Evangelij secundum Matthæum.

In illo tempore: Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. Futurū est enim, ut Herodes quęrat puerum ad perdendum eum. Qui consurgens accepit puerum, & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum. Et erat ibi usque ad obitū Herodis: ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Prophetam, dicentem: Ex Ægypto vocavi filiū meum. Et

Et dicitur Credo.

Offertorium.

Afferre Domino omnes An-
geli ejus, afferre Domino glo-
riam, & honorem, adorate Do-
minum in atrio sancto ejus.

Secreta.

Suscipe, Domine Sancte Pater
omnipotens æterne Deus, hæc
munera, quæ tibi supplicantes offe-
rimus: ut Angelo nostro suffragante
Custode, à cunctis muniamur ad-
versis. Per Dominum.

Commemorat. Dominica.

Communio.

Pluit Dominus de cælo Man-
na ad manducandum: panem
cæli dedit eis, panem Angelorum
manducavit homo: Alleluia.

Post communiõ.

Prosint nobis, Domine, ad salu-
tem corporis, & animæ Sacra-
menta, quæ sumpsimus: ut Angelica
opitulante custodia, à cunctis peri-
culis liberati, cælestium donorum
mereamur esse participes.

Commemoratio Dominica.

Die xvj. Augusti.

*In Festo S. Rochi Conf. Dup. Omnia
de Communi. Oratio, Deus qui nos.*

*In secundis Vesp. Assumptionis B. M.
fit tantum de S. Rocho comm. In primo
Nocturno. Lect. de Script. occurrente. Reli-
qua de commun. Conf. comm. Oct. B. M.
& S. Laurent. In 2. Vesp. comm. diei Oct. S.
Laurentij, & Oct. B. M.*

*Festum S. Hyacinthi Conf. transfer-
tur in primam diem infra Oct. non im-
peditam alio festo, vel Dominica.*

SANCTI DIDACI CONFESSORIS

ORDINIS MINORVM

Duplex.

Ex Decreto SS. P. ALEXANDRI VII. Celebra-
tur fer. 2. post Dominicam 5. post Pasch.

Ad Fratres Minores
tantum.

(—————)
*Omnia dicuntur ut in die Natalis ipsius, die 12. No-
vembris, præter orationem, & lectiones secundi Noctur-
ni, quæ hic ponuntur.*

ORATIO.

DEVS, qui per Trās-
lationem Corpo-
ris B. Didaci Cōfessoris
tui, ejus gloriã in Ter-
ris renovasti: concede
propitius, ut ipsius pre-
cibus nos spiritu reno-
vati, æterna præmia cō-
sequi mereamur in Cæ-
lis. Per Dominum no-

strum &c.

In II. Nocturno.

Lectio jv.

CVM B. Didacus
sanctissime vitæ
cursu peracto migra-
set in Cœlum, tanta
protinus virtutum fa-
mã clarescere cœpit, ut
ad ejus sepulchrum é
diver-

diversis Hispaniæ partibus ingens fidelium concursus fieret, quorum devotioni satisfacere cupientes. Fratres Conventus Complutensis sacrum ipsius Corpus, quod jam quatruido sepultum fuerat, humore fossum per multos menses insepultum non sine miraculi interventu conservarunt. Nam integrum, incorruptumque semper manens suavissimum emanabat odorem, quo omnes mirificè recreabantur; tum membra ejus non rigida, non dura, qualia cadaverum esse solent, sed mollia quocumque verterentur. Tot autem miracula ipso intercedente operatus est. Deus, ut in actis pro Canonizatione transmissis

centum ferè, & triginta enumerentur. His permotus Henricus IV Rex Castellæ; sibi que, ac filie periculosè ægrotanti per B. Didaci preces sanitate impetrata, nobile Sacellum grati animi monumentum extruxit, ac ibi in arca ferreis laminis cõmunita corpus ejus recondi jussit.

Leetio v.

Multo postea elapso tempore cùm Carolus Princeps Philippi secundi Regis Catholici filius graviter Compluti ægrotaret, de que ejus salute nulla spes superesset, B. Didaci corpus centum ferè post obitum annis adhuc integrum, & incorruptum ad ægroti Principis

cipis cubiculum decē-
ter allatum fuit. Quod
cum ipse Sancti Viri
patrocinio se commē-
dans devotē tetigisset,
feliciter contigitur, quo
tempore eum Medici
moriturum prędixerāt,
divinitus convaluerit.
Memor itaque accepti
beneficij unā cum Pa-
tre Philippo, & univer-
sa Hispania à Sixto V.
Pontifice Maximo in-
stantissimē petijt, ut
Dei famulum in Sanc-
torum numerum refer-
re dignaretur: qua gra-
tia impartita Philippus
Rex prędictum Sacel-
lum instauravit, & in
meliorem formam re-
degit, ejusque Canoni-
zationis solemnia mag-
nificentissimē Cōpluti
celebravit.

14
Lectio vi.
VErūm cum idem
Sacellum angu-
stum nihilominus esset
ob crescentem indies
propter nova miracu-
la, Populorum frequē-
tiam, Philippus Quar-
tus Rex Catholicus B.
Didacum singulari pro-
sequens devotionis af-
fectu, ampliorem æ-
dem non longe à priori
suis sumptibus extrui,
& regali munificentia
ornari curavit. Hic Sa-
crum Corpus post du-
centos ferē annos ab
ejus obitu integrum,
incorruptum, ac trac-
tabile repertum, & o-
dorem suavissimum
spirans translatum fuit,
ipso Rege, ac præcipu-

is

is Aulae officialibus, & Hispaniae Magnatibus cum infinita fidelium multitudine assistentibus, & in medio Ecclesiae honorificentissime collocatum mense Maij anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono, Ecclesiam gubernante Alexandro

Septimo Summo Pontifice, qui praedicto Rege instante hujus Translationis Festum feria secunda Dñicae quintae post Pascha celebrari concessit.

Lectio ix. legitur de Homilia Rogationum.

Missae ut in die Festi.

VLISSIPONE.

Cum facultate Superiorum.

Ex praelo Dominici Carneiro. Anno Dñi 1667.

Die iv. Septembris.

INFESTO

SANCTÆ ROSÆ VIRGINIS VITERBIENSIS

ORDINIS SANCTI FRANCISCI

DVPLEX.

OFFICIUM.

A Sac. Rit. Cong. recognitum, & approbatum.

*A Fratribus, & Monialibus Ordinis Minorum recitandum die
4. Septembris, & per octavam Duplex.*

Secundæ Classis cum Octava

AD VESPERAS

Antiphona.

HÆc est virgo sapiens. Cum
reliquis de Communi Virginū.
In utriusque Vesperis, & Laudibus
V. Ora pro nobis Beata Rosa.
R. Vt digni efficiamur, &c.

Oratio.

DEus, qui Beatam Rosam San-
ctaram tuarū Virginum col-
legio aggregare dignatus es: tribue
nobis quæsumus, ut ejus precibus,
& meritis à culpis omnibus expie-
mur, & tuæ Majestatis consortio
perfruamur æterno: Per Dominum
nostrum, &c.

*De festo semiduplici precedenti nubi
sit commemoratio.*

Ad Matutin. Invitatorium.

Regem Virginum Dominum: Ve-
nite adoremus. *Psal.* Venite exul-
temus. *Hymnus.* Virginis proles.
Cum reliquis ut in communi Virginū.

*In primo Nocturno Lektionen de Epis-
tola ad Corinthios, de Virginibus.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROsa Viterbij pijs Parentibus
nata ab ipsa infantia omni vir-
tute enituit, facta perfectionis Ma-
gistra cum vix loqui didicisset. Mū-
di exosa vanitates, rudi amictu pe-
dum nuditate, cilicio, jejunijs, aliis-
que austeritatibus, corpusculum af-
figens divinæ contemplationi jug-
ter vacabat. Hanc verò eximiam
sanctitatem insigni miraculo Deus
testatam voluit; nam adhuc puella
avunculam defunctam ad vitam re-
vocavit. Ad Virginitatem, quam
perpetuo coluit, solo aspectu intuē-
tium animos excitabat. Charitatis
erga pauperes studiosissima, cū ali-
quando hyberno tempore subtrac-
tum sibi panem clam illis deferret,

A

pa-

patre imperante, ut proderet, quid in gremio absconditum ferret, panis in rosas conversus est.

Lectio v.

CUm septimum expleisset annū, solitudinis desiderio flagrans domus suæ angustam cellulam elegit, cui se tanquam voluntario carceri inclusit, & orationi, corporisque castigationi ardentem incumbens Dei clementiam deprecabatur pro Sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici Secundi Imperatoris impietas accerrimè divexabat. Et diutina autem maceratione in morbum lectalem incidit, in quo Beatæ Virginis visitatione recreata, Habitum Tertij Ordinis S. Francisci induere iussa est. Decennis à Deo inspirata pijs adhortationibus, validisque argumentis, multos hæreticos ad fidem, & obedientiam Romani Pontificis reduxit. Quae de causa cum tota cognatione sua in exilium eiecta ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesiæ pacem prophético spiritu prædixit. Mulierem cæcam à natiuitate illuminavit, & ad fidei veritatem astruendam succensum rogam ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permanēs, cuiusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cū alijs ad fidem convertit.

Lectio vi.

TAndem Viterbium summa Civium gratulatione reversa in consortium Sanctimonialium S. Mariæ de Rosis admitti petijt, sed illis ingressum ob puellæ inopiam

denegantibus, se mortuam in eo Cœnobio commoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem regressa, cum in ea duobus annis permansisset, morbo correpta, & ad beatam Patriam suspirans meritis plena migravit ad spōsum decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in Templo Sanctæ Mariæ de Podio effosa humo, ac de super ingesta, tumulatum fuit, donec post triginta circiter mense ab Alexandro IV. tunc Viterbij sedente, & in somnijs ter ab ea admonito refossam, & incorruptam repertū, pridie Nonas Septembris ad præfatum Monasterium, quod postea Sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit, ubi usque ad hodiernum diem integrum, & flexibile summa totius Orbis admiratione asservatur, & novis semper miraculis coruscat.

In 3. Nocturno Homilia S. Gregorij Papa de cōmuni Virginū primo loco. A Laudes omnia de communi Virginum V. Ora pro nobis, &c. Oratio. Deus qui Beatam Rosam, ut supra in Vesperis. In 2. Vesperis sit Commem. S. Iuliani in Hispania.

Die v. Septembris.

Secunda die infra octavam S. Rosæ Virg. Semid. lect. 2. noct. de Communi Virg. 1. loco Homilia ex die S. Leocadia Virg. & M. 9. Decembris, ut in proprio Hispanorum.

Die vj. Septembris.

Tertia die infra octavam S. Rosæ Virginis Semiduplex.

In 2. Nocturno.

Sermo S. Ambr. Episc.

Lib. 1. de Virgin. paula ante mediū.

Lectio iv.

Ego licet laudationē non susceperim virginitatis, sed expressionem; ad rem tamen pertinere arbitror, ut quæ sit ei patria, quis auctor, appareat. Ac prius, ubi sit patria, definiamus. Si enim ibi est patria, ubi genitale domicilium; in cælo profecto est patria castitatis: itaque hic advena, ibi incola est. Quid autem castitas virginalis, nisi expers contagionis integritas? Atque ejus auctorem quem possumus existimare, nisi immaculatum Dei Filium, cujus caro non vidit corruptionem, divinitas non est experta contagionem? *R.* Propter veritatem.

Lectio v.

Videte igitur, quanta virginitatis merita sint. Christus ante Virginem, Christus ex Virgine; à Patrem quidem natus ante sæcula, sed ex Virgine natus ob sæcula. Illud naturæ suæ, hoc nostræ utilitatis est. Illud erat semper, hoc voluit spectare aliud virginitatis meritum. Christus Virginis Sponsus, & si dici potest, Christus virginæ castitatis. Virginitas enim Christi, non Virginitatis est Christus. Virgo est ergo, quæ nupsit, Virgo, quæ nos suo utero portavit, Virgo, quæ genuit, Virgo quæ proprio lacte nutrit. Sed jam à matre descendamus ad filias.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

DE virginibus inquit Apostolus, præceptum Domini nõ habeo, consilium autendo. Si Doctor gentium nõ habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem nõ habuit, sed habuit exemplum: non enim imperari potest virginitas, sed optari. Nam quæ supra non sunt, in volo magis, quam in magisterio sũt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitudine esse: nam qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sint, quomodo placeat Deo. Et virgo cogitat quæ Dñi sint, ut sit sancta corpore, & spiritu. Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed virginitatis attexo beneficium.

R. Afferentur Regi.

In 3. Nocturno.

Lectio S. Evangelij Secundum Mattheum.

Lectio 7.

Cap. 25.

In illo tẽpore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. in Matth. Cap. 25.

Hanc parabolam quidam simpliciter in virginibus interpretantur; quarum aliæ, juxta Apostolam, & corpore, & mente sunt virgines: aliæ virginitatem tantum corporum reservantes, vel cetera opera non habent proposito suo similia; vel parentum custodia reservata; nihilominus mente nupsert.

A 2

Sed

FESTA SEPTEMBRIS.

Sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse, qui dicitur; & non ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus comparatio pertinere.

R. Hæc est virgo sapiens,

Lectio viij.

Qui idcirco omnes virgines appellatur, quia gloriantur in unius Dei notitia, & mens eorum idololatriæ turbine non construpatur. Oleum habent Virgines, quæ juxta fidem, & operibus adornantur. Non habenti oleum quæ videntur similem quid Dominum confiteri, sed virtutum opera negligunt. Possumus quinque virgines sapientes, & stultas, quinque sensus interpretari, quorum alij festinant ad cælestia, & superna desiderant, alij terrenis fecibus inhiantes fomenta non habent veritatis, quibus sua corda illuminent.

R. Media nocte clamor.

Lectio ix.

Dicamus aliquid quod forsitan Lectori utile sit. Traditio Judæorum est, Christum media nocte venturum in similitudinem Ægyptij temporis, quando Pascha celebratum est, & exterminator venit: unde reor, & traditionem Apostolicam permansisse, ut in die Vigiliarum Paschæ ante noctis dimidium, populum dimittere non liceat, expectantes adventum Christi: & postquam illud tempus transierit, securitate præsumpta, festum cunctos agere diem. Tunc surrexerunt om-

nes virgines illæ. Quæ lampades suas queruntur extinguere, ostendunt eas ex parte lucere: & tamen non habent lumen indeficiens, nec opera perpetua.

Te Deum laudamus.

Die vij. Septembris.

Quarta die infra Octavam S. Rosæ Virginis Semiduplex.

In 2. Nocturno.

Sermo S. Maximi Episc.

In Natali S. Agnetis.

Lectio iv.

Cum in toto mundo virgineus flos Mariæ immarcescibiles coronas innectat, & sceptrigeram pudoris aulam immaculato conservet affectu, eo usque integritas perseveravit ad palmam, ut in puellis tropheum sanctitatis arriperet, & per vestigia Matris Virginis ad cælestem thalamum perveniret. O quam imitabile virginibus, Virgo Rosa, tu amoris tradidisti exemplum, o quam sanctum pectoribus dandum virgineis tribuisti responsum, contemnendo mundi divitias, execrando carnis concupiscentias, & solam Christi pulchritudinem ad amando! Accedite ad puellam puellæ, & discite, quales in pectore suo circa amorem Christi flammam accendit. Discite virgines Christi amorem in ea ferventem, & omnes mundi divitias velut stercora recusantem.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Ideo enim Sanctorum per litteras traduntur exempla, ut unusquisque pro qualitate sexus, modum

suum

FESTA SEPTEMBRIS.

fui propositi teneat; & sicut per virginem virgines, ita conjugem conjuges vincere sæculum pro Christi amore studeant; ac repugnatione animi, mundi dulcia recusantes, & ejus non recusantes austeram, ad delectationes perpetuas, & ad gaudia æterna pertingant. Hæc dicentes, non vituperamus conjugum casta commercia, sed virginum perseverantiam adornamus. Non enim virginitas malis rebus superponenda est, sed est rebus optimis præferenda. Quæ enim mundis mundior, & sanctis est sanctior, non indiget malarum rerum vituperatione laudari.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vij.

Veni jam virgo ad thalamum, quem quæsitisti, ut sponsam te virginitas immaculata comprobet Christi. Felix caterva virginum, quibus studium est tuæ sequi confessionis vestigia. Habebunt enim tecum coronam in cælo, quæ tecum superaverunt inimicum in mundo. Nam sicut tibi vestigia prosequenti participatio æternæ remunerationis apparuit, ita eis te imitantibus æterna credimus gaudia non neganda. Itaque ò splendida Christo Dei Filio, & omnibus Angelis, atque Archangelis grata, ut nostri meminisse digneris, quibus possumus, precibus exoramus: ut nobis ille tribuat indulgentiam, qui tibi tuorum omnium laborum tradidit palmanam.

R. Afferentur Regi virgines.

Oratio in die 6. Martij dicenda.

DEus, qui Beatam Rosam Virginem tuam charitatis rubore, & puritatis Candore in hoc sæculo decorasti, cõcede nobis famulis tuis, ut iisdem muneribus repleti, ad contemplandam tuæ celsitudinis speciem, in cœlis sublimari mereamur. Per Dominum nostrum, &c.

In 3. Nicturno.

Homilia ut in die S. Cecilie 22. Nov. Vespera Nativitatis B. Mariae Virg. sine aliqua commemoratione.

Die viij. Septembris.

Nativitas B. Mariae Virginis duplex 2. classis, cum 9. lectione, & commemorat. S. Adriani tantum.

Die ix. Septembris.

De secunda die infra Octavam Nativitatis B. Mariae, cum commemoratione S. Rosæ, & Gorgonij Martyris.

Die x. Septembris.

De S. Nicolao Tolentino Confessore duplex, cum commemoratione Octavarum. Vespere à Capitulo de die Octava S. Rosæ, cum cõmemoratione S. Nicolai, & Octava Nativitatis B. Mariae.

Die xj. Septembris.

In die Octava S. Rosæ Viterbiensis, Duplex.

In 2. Nicturno.

De Epistola S. Hieronymi Presbyteri ad Eustochium.

De Custodia Virginitatis, Tomo I. circa medium. Lectio iv.

DE Virginibus, inquit Apostolus, præceptum Domini non

ha-

habeo. Cur? quia, & ipse ut esset Virgo, non fuit imperij, sed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxorem habuisse cōfigunt; cum de continentia differēs, & suadens perpetuam castitatem, intulerit: Volo autem omnes esse sicut me ipsum, & infra: Dico autē in nuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneāt, sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate præceptum? quia maioris est mercedis, quod non cogitur, & offertur; quia si fuisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablata; & durissimum erat contra naturam cogere, Angelorumque vitam ab hominibus extorquere.

R. Propter veritatem.

Lect'o v.

Alia fuit in veteri lege felicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Ierusalē: & Maledicta sterilis, quæ nō pariebat: & Filij tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, & ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea, & Abraham jam senex Ceturæ copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & cōclusam vulvam in Ecclesiæ figuram Rachel conqueritur. Paulatim verò crescente segete, messor immisus est. Virgo Elias, Eliseus virgo, virgines multi filij Prophetarum. Jeremiæ dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Alijs verbis idipsū

Apostolus loquitur: Existimo hoc bonum esse propter instantem necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tēpus breviatum est, in proximo est Nabuchodonosor.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

IN veniebat ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentiae bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat: postquam verò Virgo concepit in utero, & peperit nobis Puerum, cujus principatus in humeros ejus, Deum, Fortem, Patrem futuri sæculi, soluta maledictio est. Mors per Evā, vita per Mariam. Ideoque editius virginitatis donum fluxit in fœminas, quia cepit à fœmina. Statim ut Filius Dei ingressus est super terram, novā sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in cœlo, haberet Angelos, & in terris. Tunc Holofernis caput Judith continēs amputavit: tūc Amā, qui interpretatur iniquitas, suo cōbustus est igni: tūc primū auditum est: Quæ non est nupta, cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

R. Afferentur Regi Virgines.

In 3. Noct' Homilia ut in die Festo.

Deinde fit commemoratio Nativitat.

B. Maria, & in secundis Vesperis.

Die 6. Martij fit etiā Officiū Duplex.

Omnia ut supra in ejus festo principali die 4. Septembris.

Missæ de communione Virginum cantic 1.

Oratione propria, ut in Officijs, dicitur Credo, & per Orlavam.

Totius Ordinis Minor. de Observantia utriusque Sexus.

Sacra Rituū Congregatio ad preces Fr. Francisci Mariæ de Bononia Procuratoris Generalis Min. Observ. S. Francisci benigne annuit, atq; concessit, ut ab universo prædicto Ordine utriusque sexus recitari possit, & valeat Officium S. Rosæ Virginis Viterbiensis Monialis ejusdem Ordinis, eodem modo, & forma, quibus recitetur per Clerum Civitatis, & Diœcesis Viterbij, & per alios Regulares ejusdem Ordinis S. Francisci. Hac die 12. Septembris 1671.

F. M. Episc. Port. Card. Branc.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secr.

Sanctissimus D. N. Clemens Papa X. per suum Breve datum Romæ sub Annulo Piscatoris die 20. Julij 1671. concessit, ut in toto Ordine Minorum recitari possit semel in mense aliqua die Officio novem lectionum non impedita Officium S. Claræ Virginis, sub ritu semiduplici Officium fiet, ut in festo principali ipsius 12. Augusti præter lectiones primi Nocturni, quæ legentur de Scriptura occurrente cū precibus, & suffragijs cōsuetis. In Oratione mutentur illa verba: *Votiva natalitia*, in *Vetivā festivit.*

Idemque Sanctissimus die 14. Julij 1671. concessit, ut in Ordine Minorum celebrentur sub ritu duplici festa Sanctarum Virg. & Mart. Apollonia, Margaritæ, Ursolæ, & Barbaræ. Officium erit de communi Virginum præter lectiones primi Nocturni, quæ leguntur de Scriptura corrente. In festo autem S. Appolonie lectio 4. propria, ut in Breviario die 9. Februar.

Idem Pontifex concessit die 25. Novembris 1671. quod in universo Ordine Minorum fiat Officium duplex in festo Beatæ Ludovicæ Albertonæ Viduæ Romanæ, 31. Januarij: Officium erit de communi, nec Virginis, nec Martyris.

Idem Sanctissimus D. N. Clemens Papa X. per suum Decretum Dat. Romæ 18. Maij 1672. concessit ad supplicationem Fratrum Minorum Capucinorum Regnorum Hispaniæ, quod Indulgentia Plenaria ab eadē Sanctitate sua concessa ijs, qui interfunt Missæ Solenni SS. Nominis Mariæ in die 17. Septembris, transferatur in Ecclesijs prædicti Ordinis simul cū Officio SS. Nominis Mariæ, ad primam diem non impeditam post festum Impressionis Sacror. Stigmat. S. Francisci, quod celebratur in Ordine Minorum 17. Septembris, sub ritu duplici 2. Classis.

Imprimatur.

Doct. Greg. Vic. Gñlis.

Ordinis Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci.

Sanctissimus D. N. Clemēs Papa X. ad enixas preces Patris Fratris Josephi Coppones Ordinis Fratrum Minorum Observantiū Sancti Francisci.

811
cisci Commissarij Generalis de Curia, tam suo, quàm totius prædictæ Re-
ligionis nomine Sanctitati Sux porrectas benigne annuendo cōcessit, atq;
indulsi omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ne dàm dicti sui Or-
dinis Min. de Observantia, sed Universi, & cujuscumque Ordinis Fratrum
Minorum, etiam Tertij Ordinis S. Francisci utriusque sexus, ut imposterum
semel in mense per annum die tamen non impedita festo novem lectio-
num, licitè, & liberè recitari possit, & valeat ab eisdem, sub Ritu semidu-
plici Officium de Sancta Clara Virgine Assisien. Professa sub regula præ-
fati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci non obstantibus Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibus-
cumque: Et de hujusmodi concessione litteras in forma Brevis expediri
mandavit. Hac die 25. Septembris 1673.

F. M. Episc. Portueñ. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Ordinis Min. Observantia Reformatorum Sancti Francisci.

CUM Sanctissimus D. N. Clemens Papa X. Officium Beatæ Ludovicæ
Albertoniæ Viduæ Romanæ Tertij Ordinis S. Francisci recitandū,
& Missam die 31. Januarij ejus festo singulis annis Romæ in Ecclesia S.
Francisci ad Ripam, ubi ejus Corpus requiescit à quolibet Sacerdote ibi-
dem confluyente celebrandam, de Communi, nec Virg. nec Mart. conces-
serit. Et deinde sub die 22. Augusti proxime præteriti extenderit ad uni-
versum Tertium Ordinem utriusq; sexus ejusdem Sancti Francisci. Modo
ad preces Fr. Joannis Pauli Romani Minor. Observ. Reform. Procurato-
ris specialiter cōstituti in causa Canonizationis dictæ Beatæ benigne quo-
que extendit sub ritu duplici ad universum Ordinem S. Francisci utriusq;
sexus: Et dictam Missam, ut supra concessam celebrari posse concessit dic-
ta die ejus festo per quemlibet Sacerdotem ad eorū Ecclesias ubique po-
sitas confluentem. Hac die 25. Novembris 1671.

F. M. Episc. Portueñ. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Ordinis Fratrum Min. Religionis Observ. Sancti Francisci.

SANCTISS. D. N. Clemens Papa X. ad enixas preces Patris Fratris Francisci Mariæ
de Bononia Procuratoris Generalis Fratrum Minor. Religionis Observantia Sancti
Francisci benignè annuit, atque concessit, ut imposterum Religiosi universi
sui Ordinis utriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare possint, & va-
leant Officium S. Antonij Patavini semel in mense per annum die non impedita festo
novem lectionū, excepto tamē tēpore Advētus, Quadrag. & Vigil. Hac die 25. Nov. 1673

F. M. Episc. Portueñ. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In Festo S. Petri de Alcantara Cōfessoris Orainis Minorum. Cum Octava. Duplex secunda Classis.

A Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum.

A Fratribus, & Monialibus ejusdē Ordinis die 19. Octobris, & sequentibus recitandum.

In secundis Vesperis S. Lucae Evangelista secundum rubricas Breviarij Romani fit de S. Luca cum commemoratione S. Petri de Alcantara: At ubi celebratur festū S. Petri tanquam de Titulari, vel Patrono, Vesperae fiunt de S. Petro cum commemoratione S. Lucae.

AD VESPERAS

Antiphona.

Sanctus Petrus de torréte mortificationis in via bibit, propterea exaltavit caput in gloria. Psalm. Dixit Dominus: cum reliquis de Dominica & loco ultimi Psalmi, Laudate Dominum omnes gentes. *Añā.* Memor fuit testamenti Patris sui Francisci, Ecclesias, & domos pauperes edificavit. *Añā.* In omni angustia, & pressura paratum cor ejus sperate in Domino. *Añā.* A Solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini magnificavit.

Añā. Omnes gentes laudabant eum, & in conspectu Principum admirabilis fuit.

Capitulum. Phil. 3.

Fratres, imitatores mei estote, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram.

Hymnus.

Petre Sol terris oriens Iberis,
Lucis ut spargas radios per Orbē.
Quas tuo læti canimus triumpho,
Suscipe laudes.

Per te antiquos renovata mores in
Clara Francisci soboles nitescit,
Crescit & virtus rediiva largo
Munere Coeli.

Omne, quod vitam maculat, perostus,
Mente constanti perēuntis ævi
Despicias pompam, precibusque
placas

Numinis iram.
Artubus castis nimium severus
Te fame, & diris crucias flagellis,
Sternis & noctu fatigata duro

Stipite membra.
Dignus hinc celsas habitare sedes,
Sæpe sublimis volitare in altum
Visus, & mundi fugiens tumultum,

Proximus astris.
Nunc preces audi, gemitusque nos-
tros,
Integros nobis sine labe mores,
Et tuos nostris animis salubres

Ingere sensus.
Annuat rerum Sator, & perenne
Sit decus Patri, Genitæque Proli,
Et tibi Flamen, Deus unus omni

Tempore sacri.
Amen.
V. Ora pro nobis Beate Petre.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

AD MAGNIFICAT.

Antiphona.

O Virum ineffabilem, qui vivens in carne, spiritu ambulavit, & nihil in terris desiderans, conversationem suam

suam semper in Cœlis habebat.

Oratio.
Deus qui B. Petrum Confessorē
 tuum admirabilis pœnitentiæ,
 & altissimæ contemplationis mune-
 re illustrare dignatus es, cōcede pro-
 pitius; ut eius suffragantibus meritis,
 carne mortificati cœlestium donorū
 participes fieri mereamur. Per Domi-
 num.

Invitatorum.
 A D M A T U T I N U M.

Regem gloriæ, qui humilem exalta-
 vit. Petrum; venite adoremus. *Psalm.*
 Venite exultemus.

Hymnus.
Petrum Parentis optimi
 Germen canamus inclytum,

Qui pauperum paupertinus
 Extrema quæque pertulit.
 Hic Christi amore fatigatus,
 Ut perditis succurreret,

Stupenda pœnitentiæ
 Exempla mundo præbuit.
 Sitim, famemque sufferens,
 Et veste tectus hispida,
 Quicquid luendum est noxijs,
 A se flagellis exigit.

Loris tevinctus ferreis
 Exangue corpus conficit,
 Et singularis ex artubus
 Emanat unda sanguinis.

Dum flexo adorat poplite
 Crucis sacratum stipitem,
 Crux emicat divinitus,
 Ipsumque splendor imbuvit.

Decus Minorum fascipe
 Laudes, precesque supplicum,
 Tuos ab alto mitius
 Pater Beate respice.

Sit laus Patri, sit Filio,
 Tibique Sancte Spiritus,
 Due per Petri vestigia
 Nos ad superna gaudia.

Amen.

In primo Nocturno.

Antiphona.
Petrus ob pœnitentiā aridæ ra-
 dici similis, secus decursus aqua-
 rum gratiæ plantatus, fructus dedit
 in tempore siccitatis. *Psalm.* Beatus vir, qui
 non abiit. *Ant.* Servivit Domino in
 timore, & exultavit ei cum tremore,
Psalm. Quare fremuerunt. *Ant.* Dor-
 mivit, & soporatus est, quia Domi-
 nus suscepit eum in oratione. *Psalm.*
 Domine quid multiplicati. *V.* Ama-
 vit eum Dominus, & ornavit eum.
R. Stulam gloriæ induit eum. Pater
 noster. *Absolutio.* Exaudi Dñs. *V.* Iube
 domne. *Benedict.* Benedictione per-
 petua.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad
 Philippenfes.

Lectio 1. Cap. 3.

Fratres, quæ mihi fuerunt lucra,
 hæc arbitratus sū propter Chris-
 tum detrimenta. Verumtamen ex-
 istimo omnia detrimentum esse
 propter eminentē scientiā Iesu Chris-
 ti Domini mei: propter quem om-
 nia detrimentum feci, & arbitror, ut
 stercora, ut Christum lucrifaciam; &
 inveniar in illo non habens meam
 justitiam, quæ ex lege est, sed illam,
 quæ ex fide est Christi Iesu; quæ ex
 Deo est iustitia in fide ad cognoscē-
 dum illum, & virtutem resurrectio-
 nis ejus, & societatem passionum il-
 lius; configuratus morti ejus. Si quo-
 modo

modo occurram ad resurrectionem, quæ est ex mortuis; non quod jam acceperim, aut jam perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo comprehensus sum à Christo Iesu.

R. Mortuus est Pater noster Seraphicus, & quasi non est mortuus, simileni enim sibi reliquit Petrum post se: * Quem constituit defensorem domus suæ.

V. Hic ambulavit per omnes vias Patris sui: non declinavit ad dexteram, siue ad sinistram: Quem constituit, *Benedict.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

QUicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & siquid aliter sapitis, & hoc vobis Deus revelavit. Verumtamen ad quod pervenimus, ut idem sapiamus: & in eadē permaneamus regula. Imitatores mei estote fratres, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos Crucis Christi; quorum finis interitus, quorum Deus venter est: & gloria in cōfusione ipsorum, qui terrena sapiunt: nostra autē cōversatio in Cœlis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, cōfiguratum corpori claritatis suæ secundum operationē, qua etiam posuit subicere sibi omnia.

R. Ecce servus meus complacuit sibi in illo anima mea, dedi spiritum meum super eum: * Cum transferis per a-

quas tecum ero, & flumina non operient te. *v.* Honorabilis factus est in oculis Dei, & gloriosus cum transferis, *Benedict.* Spiritus Sancti gratia.

Lectio iij.

Cap. 4.

DE cætero fratres, quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ; si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis, audivistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum. Gavisus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando refloruitis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico. Ego enim didici, in quibus sum sufficiens esse. Scio & humiliari, scio & abundare: (ubique & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati: Omnia possum in eo, qui me cōfortat. *R.* Noli timere servus meus, quem elegi, effundam spiritum meum super semen tuum: * Benedictionem meam super stirpem tuam. *v.* Germinans germinabit sicut lilius, eritque anima eorum quasi hortus irriguus. *Benedict.* Gloria Patri. Benedictionem.

In secundo Nocturno.

Antiphona.

Mirificavit Dominus Sanctum suum, & exaudivit eum clamantem ad se. *Psalm.* Cum invocarem. *Añt.* Exultabat in Deo spiritus eius; & ipse habitabat in eo. *Psalm.*

P 2

Ver-

Verba mea. *Ant.* Admirabile reddidit nomen tuum Domine in universa terra, & ideo constituisti eum super opera manuum tuarum. *Psalm.* Domine Dominus noster. *V.* Os iusti meditabitur sapientiam. *R.* Et lingua eius loquetur iudicium. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Benedict.* Deus Pater Omnipotens.

Lectio iv.

Petrus natione Hispanus, nobilibus Parentibus Alcantaræ in Extremadura natus, ab ineunte ætate morum innocentia, & gravitate futuræ præbuit indicia sanctitatis. Vix sextum pueritiæ annum attigerat; cum orationi frequenter vacans, supernarum rerum contemplationi, attento sic animo adherere cœpit, ut in Deo totus absorptus interdum extra se raperetur. Provector deinceps ætate post studia, in quibus mire indies proficiebat, pijs misericordiæ operibus, carceribus, & infirmis visitandis, Ecclesijs, ac Religiosorum domibus perlustrandis, atque Millis devotè inserviendis tempus omne infamebat. Ab eo tempore atrox corpori suo tanquam insensissimo hosti bellum indicens præter cibi parcimoniam, atque a vino abstinentiam: oblevissimos defectus asperrimis illud flagellis macerabat. Quotidie sibi tanquam mortuo Psalmum, De profundis recitans, priusquam cubitum iret, animam suam Deo commendabat.

R. Minister Christi fuit in laboribus plurimis, in plagis supra modum, in igneibus sæpè, periculis fluminū,

periculis in solitudine.

* In ærumnis, in vigilijs, & in ieiunijs multis, in fame, & siti, in frigore, & nuditate. *V.* In omnibus exhibuit semetipsum, sicut Dei Ministrum in multa patientia. In ærumnis. *Benc. A.* Christus perpetuæ.

Lectio v.

Altioris perfectionis flamma succensus, Seraphicum strictioris disciplinæ Institutum sextodecimo ætatis suæ anno in nova Custodia Sancti Evangelij, sive Extremaduræ Fratrum Minorum Discalceatorum suscepit. Mox Novitiatus primordia tanto virtutis ardore arripuit, ut rigidissimæ poenitiæ orandi assiduitatem adjungens, provector etiam hoc studij genere in ea domo anteiret. Anno probationis feliciter expleto, ad altiora mortificationis, strictioris inopiæ, ac sublimioris contemplationis exercitia anhelabat. In occultorum custodia præcipuè enituit: Ecclesiæ, ac Cellæ (in qua per integrum annum commoratus fuerat) ex qua materia laquearia forent, nunquam observavit: & post exactum in Conventu triennium Fratres non ex vultu, sed ex solo cognoscebat auditu: quod etiam cum ad propinqua loca ex obediètia mitteretur, rigidè est provector. Silentium quoque puri cordis custodiam à principio ita coluit, ut per tres annos continuos quosdam in ore lapillos deferens, à verbis otiosis disceret abstinere.

R. Virtute multa præditus Sanctus Pater invictum ab oratione spi-

ritum

ritum non relaxabat: * Cum fructu operum proferens divine Sapientie verba. v̄ Diebus, ac noctibus non cessabat à supernis colloquijs; & oratione. Cum fructu operum.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vij.

Post plura Religionis ministeria, in quibus tanquam omnium novissimum sese exhibuit. Fratrum Præfectus constitutus, ipsorum, hospitumque pedes proprijs manibus lavabat; cum iisdem panem ostiatim emendicabat: & interdum inter cæmentarios opifices bajuli officio fungebatur. Infirmorum curam à Deo peculiariter sibi commissam dictitans, in subditorum necessitatibus sublevandis ita sollicitus erat: ut nobilium tamen virorum largitionibus persepe fræna injiceret, veritus ne cultus paupertatis à se unicè dilectus, elemosynarum copia obrueretur. Quare Fratres his instructi exemplis, atque à salutaribus Sancti Viri monitis ad perfectioris vitæ normam inflammati, nonnullis constitutionibus (quæ arctioris disciplinæ formam continebant) Petro admonente, sese ultro subjecerunt. Adijt quoque Vir Religionis zelo plenus Lusitania Regnum: ubi arctissimæ Arrabidorū paupertatis initia adjuvit, atque provexit.

Et Cum introisset in hortum, in quo fixa erat Crux, expansis manibus orabat dicens. * Suscipe me, & salva me ò bona Crux.

v̄ Resplenduerunt montes ab ea, & nubes lucida obumbra vit caput ejus.

Suscipe me. Gloria Patri. Suscipe me.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona.

Nullam concessit requiem corpori suo, ideo requiescit in monte sancto tuo.

Psal. Dñe qui habitabit.

Añ. Præventus est in benedictionibus dulcedinis, & lætificabit eum Dominus in gaudio cum vultu suo.

Psal. Dñe in virtute tua.

Añ. Innocens manibus, & mundo corde misericordiam accepit à Deo salutari suo.

Psal. Domini est terra.

v̄. Lex Dei ejus in corde ipsius.

R. Et non supplantabuntur gressus ejus. Pater noster. *absolutio.* A vinculis. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio S. Evangelij secundū Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 22.

Premia statuuntur his semper, quibus certamina dura proponuntur, ac pro magnitudine certaminis, præmij proponitur magnitudo. Hinc est, quòd Discipulis suis Christus Regnum ponit in præmio: ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula despicit, qui tendit ad Regnum: victoriæ cupidus nescit timere: Nolite timere (inquit) pusillus grex, quia complacuit

Patri vestro dare vobis Regnum: Grex pusillus mundo, magnus Deo; pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, & mansuetudinem Christianam. Pusillus grex est, qui non de magno minuitur, sed crescit de pusillo; pusillus grex nascentis Ecclesie sic designat infantiam, quam venire ad Regni sui infulas incrementis celestibus mox promittit. *R.* In magna siccitate preces fudit ad Deum, & ecce Caeli contenebrati sunt, & facta est pluvia grandis. * Quis est hic, quia venit, & pluviae obediunt ei? *V.* Dum sacra mysteria in campo perageret, dixit, & stetit spiritus procellae: Quis est hic. *Bened.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Adjecit quid faciendum sit regnatis: vendite, quae possidetis, date eleemosynam, facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in Coelo: Vendite, quae possidetis. Dejecte mentis est, qui familiaris rei meminit, cum vocatur ad Regnum; jacens animus plebeus nummulum thesauris regalibus anteponebat; pauper census parvis incubans perdit magna, & inhians temporalibus, deserit sempiterna. Vendite, inquit, quae possidetis. Homo tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare; manere tibi tua voluit, non perire, perpetuari, non vacuari. sacculos imperavit, jussit te transferre, non perdere. *R.* Domine Iesu Christe, cui Sanctus Petrus adeo fideliter in vita sua servavit, ut in

tempore iracundiae fieret reconciliatio: * Exaudi propter eum preces nostras, & da nobis salutem animae, & corporis. *V.* Qui famulae tuae Theresiae dixisti, te semper in Petri nomine petentes exauditorum. Exaudi propter eum. Gloria Patri. Exaudi. *Bened.* Ad societatem.

Lectio ix.

Thesaurum non deficientem in Coelo, quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Plus consilio Patris agit, quam jure dominantis; inter insidias latronum, & tinearum morsus, quare tua recondens, objurgat: Pervigiles noctes, dies anxios, sollicita tempora, ne tibi ipse facias, commoneris: Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, nescit quietem, & cui deest securitas, quies perit, poena dives est ille, non censu, Thesaurum non deficientem in Coelo: hoc est dicere: Ubi ego sum, ibi ponite; date mihi, ego servo. Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER
HORAS.*Antiphona.*

Mirabilis in Petro Dominus, cujus testimonia credibilia facta sunt nimis. *Psalm.* Dominus regnavit. *Cum reliquis Añ.* Potens opere, & sermone multiplicavit populum Dei, & oves pascuae ejus. *Añ.* Adhaesit anima mea post te, quia caro mea flagellata est pro te Deus meus. *Añ.* Charitate vulneratus, creaturas omnes Coeli, & terrae ad benedicendum Dominum provocabat. *Añ.* Ignis, grando, nix, glacies, spiri-

Spiritus procellarum faciebant verbum ejus.

Capitulum Phil. 3.

Fratres imitatores mei estote, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram.

Hymnus

Hortus Minorum fertilis
Florem novellū germinat,
Odore qui gratissimo,

Mundi replevit ambitum.

Minis nitens virtutibus,

Signis fulget plurimis,

Terris, aquis, & ignibus,

Auræque nimbis imperat.

Ex fuste tellus arido

Invita fructus protulit:

Sanctis subacta gressibus

Iter dederunt flumina.

Delapsa nivē nubibus

Suspensa Coeli robore,

Cunctis stupendam sæculis

Paravit adem corpori.

Extinxit ignis impetum,

Agros rigavit imbribus,

Iejuna Fratrum corpora

Esca cibavit coelica.

Præsens adest absentibus,

Affert medelam languidis,

Casus futuros prospicit,

Motusque cordis detegit.

Patri simul cum Filio,

Sanctoque laus sit Flamini,

Qui nos ad Aulam Gloria

Petri precatu dirigat.

Amen.

V. Ora pro nobis B. Petre.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

AD BENEDICTUS.

Antiphona.

Beatus Petrus quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso fluentia gratia propinavit in populo, & accepit stolam gloria in consummatione virtutis.

Oratio.

Deus qui B. Petrum Confessorum tuum admirabilis penitentia, & altissima contemplationis munere illustrare dignatus es, concede propitius, ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati caelestium donorum participes fieri mereamur Per Dñm.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Potens opere, & sermone. *Cap. Fratres imitatores mei estote.*

R. V. Amavit eum Dominus,

** & ornavit eum. Amavit. V. Stola*

lam gloria induit eum. Et ornavit

Gloria Patri. Amavit eum. Vers. Os

justi meditabitur sapientiam. R. Et

lingua ejus loquetur judicium.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Adhæsit anima mea.

Capitulum.

Phil. 4.

Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum.

R. V. Os justi meditabitur sapientiam. Os justi.

Vers. Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur. Gloria Patri. Os

justi. Vers. Lex Dei ejus in corde ipsius.

Et non supplantabuntur gressus ejus.

AD NONAM. *Antiphona.*

Ignis grando.

Capitulum. Phil. 4.

SCIO & humiliati, scio, & abundare (ubique, & omnibus institutus sum) saciari, & esurire, & abundare; & penuriam pati. Omnia possum in eo, qui me confortat.

breve. Lex Dei ejus, * in corde ipsius. Lex &. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Gloria Patri. Lex Dei. &. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. &. Et ostendit illi Regnum Dei.

Ad Vesp. Antiphona. Psalm. Cap. Hymn. & Vers. ut in 1. esp.

AD MAGNIFICAT.

Antiphona.
O Sanctissima anima, in cujus transitu Cœli cives occurrunt, Angelorum chorus exultat, & gloriosa Trinitas invitat, dicens: mane nobiscum in æternum.

Oratio ut supra.

Die xx. Octobris.

Secunda die infra Octavam

S. PETRI.

In primo Nocturno Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lect. jv.

AD majora Domino suo obsequia quia præstanda sentiens se ejusdem afflicti impelli, primævam sui Ordinis disciplinam propogare decrevit. Incredibile dictu quantas in hac re difficultates superaverit, insignioribus à domino prodigijs eo tempore illustratus. Ope igitur divi-

na, & auctoritate Apostolica instructus, primam novæ Reformationis Domum angustissimam, atque pauperrimam sub Immaculata Conceptionis titulo prope Pedrosam ædificavit: in qua una cum paucis socijs mortificatus quidem corpore, sed spiritu vivificatus, austeram vitam ducens, Apostolicum Sancti Francisci spiritum renovavit. Hinc alios Conventus Paulo IV. annuente constituens, ijs additis qui se ejus obedientia submiserunt. S. Iosephi Provinciam fundavit, & mox transmissis in Regnum Valentia socijs, originem dedit Provincia S. Ioannis Baptistæ. Quod deinceps asperimum vitæ institutum per varias Provincias dilatatum, ad Indias usque cum ingenti animarum fructu feliciter pertransivit.

breve. Minister Christi fuit.

Lectio v.

PLURIMUM quoque in promotione Carum militum Reformatione, a S. Virgine Theresia incepta desudavit. Avilæ Episcopum, & primarios ejusdem Urbis Cives, extreme paupertatis, in novo Monasterio observanda erat, acerrimos contradictores sæpius pro illa admovit. Eidem Sanctæ in magna animi afflictione constitutæ, quamvis longè distans, mirabiliter præsens adfuit, atque difficultates omnes in sua foundatione, quamprimum dissolvendas fore significavit. Digna quoque eadem fuit semel eum in aera sublatus intueri: à Domino edocta, quod nihil omnino in nomine

mīne servi ejus quisquam peteret, quod Divina misericordia promptē non exaudiret. Ad illius preces confugere solita, ejusdem S. Viri meritum efficaciam semper se expertam fuisse testabatur. Ideoque eum adhuc viventem Sancti nomine sæpius appellare consuevit.

℞. Virtute multa.

Lectio jv.

NEquē ad tam præclarum cœlestis doctrinæ Magistrū, Sancti dumtaxat Viri ac pietate celebres; verūm etiam sæculi quoque Principes, ac Præsules certatim ipsum audituri confugiebāt. Primarij Aulæ Proceres, ac Duces prope ejus Monasteria domos conducebant, tanquam ejus vicinia tuti essent, solaque tanti hominis præsentia munirentur. Carolus V. Imperator, Reges quoque Lusitaniæ sæpius eū advocātes de gravissimis cum eo negotijs conferebant; quorum nihilominus honores, & munificentiam verus humilitatis amator suavissimē declinare studebat. Hinc etiam prædicti Imperatoris, & Ioannæ Austriacæ, Sororis Phillipi II. Regis Catholici, Confessarij munus prudenter recusavit. Sæpē etiam relictis nobilioribus pueris, ac pauperibus blandē associatus, animi elationem castigabat.

℞. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evang. Secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri ve-

stro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Hom. S. Petri Crisost. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 22.

SI in hac vita, qua peregrini sumus, & modicum vivimus, temporalem esse pauperem dolet, tristat in honorum esse; quale est in perpetua Patria inter æternos cives de contemptu dolorē, de ignobilitate poenam, de nuditate opprobrium sustinere, & tunc addici poenis, quando alij promoventur ad Regnū? Quando pauper ducitur ad confessum Dei, & dives trahitur ad consortium punitorum? Heu quam lamentandæ vices! Quando desperati penes homines, possidebunt spem Divinam, & humanis bonis præditi, bonis cœlestibus fraudabuntur.

℞. In magna siccitate.

Lectio viij.

HOc facit thesaurus, qui cor hominis, aut per eleemosynam levat ad Cœlum, aut per avaritiam demergit in terram, & ideo dixit: ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Homo mitte, & præmitte thesaurum tuum in Cœlos, ne cœlestem animam demergas in terram. Aurum de profundo terræ, anima ab excelsis Cœlis; melius proinde est ad sedem animæ deferri aurum, quam in sepulchro aurum anima demergatur. Exutos ergo totis divitiarum curis, & jam per omnia expeditos, militare sibi in saculo jubet, quos regnare donavit in Cœlo. ℞. Domine.

Q

Lectio

Leclio jx. Serm. 23.

O Bonitas effusa, o inaudita pietas, o ineffabilis affectio, in societate census: Pastor oves assumit, atque ad consortium Dominationis servos Dominus adsciscit, ad participatum Regni Rex gregem Populi totius admittit. Sic dat, cui deficere census non potest largiendo. Providenter autem coepit Dominus dicendo, nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum: promissionem Regni sine timore servilis status audire non sufficit, quia qui libertate vix dignus est, capere non valet infulas Principatus. Dominus ergo servorum mentes tali voce confirmat, ne eos repentinus promissi Regni prosterнат auditus.

Te Deum laudamus.

Die xxj. Octobris.

Tertia die infra Oct. S. PETRI.

*In primo Nocturno Lectiones de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno Leclio jv.

O Maium virtutum custos, & ipendor, humilitas, tam copiosa famulum Dei ubertate repleverat; ut propria aestimatione nihil sibi videretur, nisi peccator: ab alijs speculum magnae sanctitatis habitus: ipse se inutilem servum in domo Dei proficiebatur. Profusa Principum erga se obsequia ingeniosa humilitate deludens, versicolores panniculos, e caeno in via publica extrahens tunicae assuebat: ut sic se Aulicis deridendum praerberet. In quocumque opere ineptiora instrumē-

ta eligere: in horto effodiendae terrae, atque aliunde asportandae incumbere, vilissima quaeque Coenobij officia obire: ligna scindere, eaque proprijs humeris asportare (pro more habebat. Tandem Seraphici Institutoris exemplum secutus, propriae voluntatis sensum etiam in rebus gravioribus quae Reformationis regimen tangebant, alienae opinioni submittere summopere gaudebat.

Minister Christi fuit.

Leclio v.

Ex temae paupertatis servandae studiosissimus primae vae ejus observantiam Ordini restituere totis viribus adlaboravit. Coenobia ad angustiores formam aedificari, cellas tam arctas construi mandavit; ut sepulturae speciem potius, quam humanae habitationis praese ferre viderentur. Claves conventuum Patronis proprijs quotannis resignare, Fratribus praecipit; ut nullum super ipsos habere dominium intelligerentur: tunica, qua sola dives erat, omnium vilissima operiebatur, ita ut morti proximus aliam deteriore, quam enixè petebat, invenire non potuerit: novam nunquam gestavit, calceamentis neque infirmus uti voluit. Egere se etiam necessarijs summè latabatur, dicere solitus: minimè pauperis nomine dignum esse, cui necessaria quandoque non deessent. Aliquando à docto, ac religioso quodam viro interrogatus, quare habitu deposito nudus consisteret: manu tunicam ex arbore pendentem (ut siccaretur) indicans respondit:

dit: Pater si quidquam in hoc culpa est, eam Evangelio potius adscribe, quod nos unica tantum tunica contentos esse praescripsit.

R. Virtute multas

Lectio v.

Virginitatem summo animi ardore colens, a primæva ætate illibatam servavit. Per multos annos charitatis, aut necessitatis quacunq; occasione sceminas alloquens, in alicujus faciem oculos nunquam convertit: imo neque earum vestes, vel leviter conspexit: quam cautelam fratribus suis sedulo commendabat. Cum interdum carnis stimulis, fædisque cogitationibus vexaretur, coram Crucifici imagine in genua provolutus, divinam pietatē ita deprecati auditus fuit: Ergo ne Deus meus, dum corpus tuum virginale tot cruciatuum doloribus angitur, ego in meo corpore voluptates, & oblectamenta permitram? Ad quæ verba omnis immunda cogitatio extemplo evanescebat: interim ardētiori servandæ puritatis æstu inflammatum, propinquo stagno se immergebat, ut sic omnes libidinis igniculos extingueret. In ultimo mortis agone, cum quidam ex socijs pro eo operiendo leviter ipsum manu tetigisset, generosè respondit: ne me tan gas fili, adhuc enim in periculo versor.

R. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lect. S. Evangelij secundū Lucam,

Lectio vij.

Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus

grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Homil. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 23.

Regnum velle servum, crimen est, adire periculum, temeritas non timere: Sed hoc ad Christum quantum est? Aut quàm mirum, quod dat suis Regnum, quod sibi servos facit in Dominatione confortes, qui servorum pedes lavat; ut extrema servis serviat servitute. Veniant huc, veniant, qui discutiunt potestatem ejus, & tunc de ejus qualitate contendant, cum potuerint tantam capere, loqui, æstimare pietatem: nec jam calumniemur, si se in nostro corpore Patre minorem dicat, qui non dicto, sed facto cum pedes lavat servorum, se subdidit, & subjecit pedibus servulorum.

R. In magna ficitate,

Lectio viij.

Sed ad cœpta redeamus: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Ecce qui dat, dare loquitur Patrem: nunquid largitatem suam denegat, sic dicendo: absit, non potestatem minuit, sed pandit effectum sic dicendo: non distantiam facit, sed Patris, suam que voluntatem monstrat, firmat unitatem. Quod autem dixit, complacuit, & non dixit placuit, munus edocet Trinitatis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Post tantam ergo Dominus largitatem, post suam gratiam tibi

copiosius collatam, abjecti, & vilia peculia servitutis jubet abjicere regnaturum.

R. Domine Iesu Christe.

Nona Lectio legitur de S. Hilarione Abbate, & commemoratio in Laud.

Die xxij. Octobris.

Quarta die infra Oct. S. PETRI.

In primo Nocturno lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Mira contra calumnias patientia, & in adversis constantia à Deo insignitus fuit: saepe non verbis tantum, sed & verberibus impetitus, in Coelum oculos attollens pro persequentibus, & calumniantibus exorabat. In gravissimis contumelijs sibi illatis sepe ad Deum conversus tunc verè se cognitum, ac rectè contra homines insurgere, prout merebatur, dictabat. Atrocem pertinacis mulleris injuriam, & injectam capiti vulnus non modo patientissimè toleravit, verùm etiam flexis coram ea genibus culpam, quam nò patrarat, humillimè deprecatus est. Eiusdem constantiae virtus in tolerandis infirmitatibus præcipuè enituit, iisdem quasi continuo afflictus remedia, vix ab obedientia coactus, ijs adhiberi permisit. Cum pedes in saxa, caput ad portarum limina offenderet, rosas esse pœnas illas, & nihil omninò ex eis se commoveri, constanter respondebat. Tam admiranda hujus tolerantiae exempla fuere, ut jurati testes in processu Canonisationis deposuerint, vix def-

cribi omnia posse, quæ S. Vir pro amore Christi patienter sustinuit. R. Minister Christi fuit.

Lectio v.

Pœnitentiæ admirabile portentum mundo apparens, assiduū abstinentiæ rigorem strictissimè servavit, pane solum duro contentus: cui diebus festis herbas, & legumina sine condimento edebat, & interdum cinere, & absynthij amaritudine saporem alterabat. Tres, atque etiam octo dies sine cibo, dulciori orationis pabulo refectus, transegit: nusquam vino usus, vix aquam ad satietatem degustabat. Per horam tantum, & dimidiam somno indulgens, numquam membra extensa ad quietem composuit; sed ligno parieti infixò caput leviter inclinando, velut infensum hostem somnum fugabat. Asperrimis flagellis bis noctu usque ad sanguinis effusionem corpus affligebat, adeo ut adeorum strepitum, alij expergefacti exhorrescerent. Bracteam ferream viginti annis corpori inhærentem, teste S. Theresia, quæ ob carnis nimiam extenuationem, & maciem, aridis arborum radicibus eum comparavit.

R. Virtute multa.

Lectio v.

APlanta pedis usque ad verticem capitis, nulla in ejus corpore sanitas apparebat. Pedes nudi aut spinarum, aut saxorum offendiculis quotidie sauciabantur: iisque sanandis, unguenta admitti non sinebat. Caput nunquam obtegere solitus, aut Solis æstu adustum, aut gelu,

lu, niveque aspersum habebat: adeo ut crines, & supercilia frigore concreta evellere opus esset. Medius inter portam, & fenestram, aeris inclementiam hyemali tempore in genua procumbens excipiebat, donec totus obriguisset. Interdum habitu deposito piscinæ gelu concretæ sese immergebat. Cujus admirandæ austeritatis vestigijs ejus socij adhærentes, eo animi ardore tam immanibus afflictionibus corpus suum macerabant; ut illo spectaculo Urbium cives plurimum atterriti, ad Monasteria convolarent, eos enixè deprecantes, ut à tanto rigore sibi parcerent.

ꝫ. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij secundū Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 23.

PLebeium cultum Regia non admittit potestas, augustus honor non nisi diademate confertur, & purpura: abjicere ergo debet habitum servitutis, qui se Regem credit divinitus consecratum. Hinc est quod Rex supremus illum, quicū indigna veste Majestatis ejus ausus est intrare convivium, ligari, præcipitari, detrudi in tenebras jussit exteriores: quia deformitas invitati ad invitantis redundat injuriam. Pecunia

quoque pristinae liberatis jam divitijs, jam Regijs ditatus opibus qui reservat, captivus miseria se nescit esse foelicem.

ꝫ. In magna siccitate.

Lectio viij.

Est consuetudinis, est animi foelicis, ut adscitus ad Regnum, quod fuit proprium, quod privatum mox parentibus, mox propinquis civibus indigentibus liberaliter prorogare; ne sit mendicus animo, qui censu forte auctus est, & honore. Tali ergo providentia Dominus, consilio tali vilia, & caduca suadet, ut vedamus: ut largiamur, ut donemus, qui in cœlesti Regno omnia, quæ in Cœlo, & quæ in terra sunt, volumus possidere: sed si vis servare tuorum pretia prædiorum, & sæculorum forte condita te delectant, fac tibi sacculos, quales ille præcipit, qui jã cupiditatis tuæ custos est, & provisor. ꝫ. Dñe Iesu Christe.

Lectio ix.

Denique ut vidit, quod duriter dixit, vendite, quæ possidetis, mox adjecit, facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in Cœlis. Iterum contristatus est, quia quod habes, in Cœlis cogis collocare: rogo credere Deo tuo, qui servo credis, & magis Deo, quàm homini commenda, sed si times, nec quid inde dispergat pietas largitoris, signa fidei annulo sacculos tuos, ut tali custode dormias tu securus, quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegare, qui tibi omnia

Q3

sua